

נבואה ומלוכה

בישראל

יונה

שמואל א' - ב'

מלכים א'

שם התלמיד/ה: _____ כיתה: _____
"קריית חינוך ע"ש גינסבורג" יבנה

תכנית ודרישות הלימודים

תכנית הלימודים

מטרות/ נושא יחידת ההוראה	מושגים עיקריים
מבוא ומיומנויות למידה	שמות התנ"ך, התמצאות בתנ"ך, הקאנון, תקופות במקרא, ספרים חיצוניים, מחברי המקרא, חשיבות לימוד התנ"ך בימינו
ספר יונה	שליחות, בריחה, והעונש (סערה בלב הים) פרק א' יונה בבטן הדג פרק ב' תשובה, דין ורחמים פרקים ג' – ד'
הערכה חלופית עבודה יצירתית – ספר יונה	דף עיתון הכולל ריאיון עיתונאי / מצגת הכוללת תוכן ספר יונה, 2 מסרים, 5 חוקי התנהגות חברתיים וכן הסברם, עצות ליונה וקומיקס + רפלקציה
שמואל א' - מבוא	ספר שמואל על רצף הזמן
שמואל א', פרק א'	נביא נולד
שמואל א', פרק ב'	חטאי בני עלי והפיכת שמואל לנביא
שמואל א', פרק ח'	משפט המלך
שמואל א', פרק ט'	שאול הולך לחפש את אתונות אביו : שאול המלך
שמואל א', פרק ט"ו	הקרע בין שמואל לשאול
שמואל א', פרק ט"ז	המלכת דוד
שמואל א', פרק י"ז	מלחמת דוד בגולית
שמואל א', פרק י"ח	קנאת שאול בדוד
שמואל ב', פרק א'	מות שאול וקינת דוד
שמואל ב', פרק ה'	המלכת דוד על כל ישראל פס' א - ה כיבוש ירושלים מידי היבוסים פס' ו - י הרחבת משפחת המלוכה פס' יג - טז

שמואל ב', פרק ו'	דוד מעלה את ארון ה' לירושלים
שמואל ב', פרק ז'	דוד פונה לנתן הנביא בבקשה לבנות בית לה', וסירוב ה' לבקשתו של דוד
מלכים א', פרק י'	ביקורה של מלכת שבא מלכת שבא במדרשים ובאגדות עם א' – י"ג
מלכים א', פרק י"א	חטאי שלמה וקריעת הממלכה מעליו הנבואה על פיצול הממלכה א' – י"ג כ"ו – מ"ג
נבואה - מבוא	מהו נביא, מי בוחר את הנביא, תכונות הנביא, סוגי נביאים, חוויית הנבואה, סיום תקופת הנביאים
מושגים מקראיים	אמצעים ספרותיים (אומנותיים)

מבוא למקרא

א. מהו התנ"ך ?

ראשי התיבות של השם "תנ"ך": תורה נביאים וכתובים.

התנ"ך הוא "ספר הספרים" המקודש של עם ישראל, הוא המקור לתולדותיו, דתו, מצוותיו ותרבותו. ספר זה הוא הבסיס לקיומו של העם היהודי והבסיס לזכותו על ארץ ישראל.

ב. כיצד מכונה התנ"ך ?

התנ"ך : שמותיו וכינויו

1. תנ"ך – השם מבוסס על צירופם של ראשי התיבות של חלקי הספר : תורה, נביאים, כתובים.
2. מקרא - על שום שקוראים בו בשבתות, חגים ומועדים שונים.
3. כתבי הקודש - שם זה בא להבדיל כתבים (ספרים) אלו מבין כתבי החול שבהם ניתן לקרוא בכל זמן ומקום.
4. תורה - על שמו של החלק הראשון, המפורסם והידוע מבין שלושת חלקיו של הספר (תורה, נביאים, כתובים).
5. ספר הספרים - השם מציין את ההערכה הרבה שרוכשים לספר. משום שהוא נחשב לספר החשוב והנעלה שבספרים.
6. כ"ד הספרים - השם מבליט את העובדה שהספר אינו ספר אחד אלא קבוצה של כ"ד ספרים נפרדים.

ג. מהם קבצי התנ"ך ?

התנ"ך כולל בתוכו קובץ של יצירות שנתחברו בידי אנשים רבים, בעיקר בתקופת בית ראשון. היצירות כונסו יחד וקודשו במאה הראשונה לספירה. פעולת כינוס הספרים וקידושם נקראת "קנוניזציה". לאחר תהליך קידוש הספרים לא ניתן להוסיף עליהם ואין לגרוע מהם. הסיפור המקראי הוא בעיקר סיפור היסטורי מנקודת מבט דתית מפני שההשגחה האלוהית מכוונת את האירועים. לא כל החיבורים שנכתבו באותה תקופה נמצאים בספר התנ"ך משיקולים שונים של העורכים. הספרים שלא נמצא להם מקום בתנ"ך נכללים בספרים הנקראים "ספרים חיצוניים", לדוגמא : משלי "בן סירא", ספר "חשמונאים – מקבים".

ד. שמם של 24 כתבי הקודש:

- חמשת חומשי התורה : בראשית, שמות, ויקרא, במדבר, דברים .
- ספרי הנביאים : ראשונים : יהושע, שופטים, שמואל, מלכים.
אחרונים : ישעיהו וירמיהו, יחזקאל ותרי עשר (הכולל בתוכו שניים עשר ספרים קצרים).
- ספרי הכתובים : תהילים, משלי, איוב, דניאל עזרא ונחמיה, דברי הימים. מגילות רות, אסתר, איכה, קהלת ושיר השירים.

ה. כיצד מחולק התנ"ך ?

כל ספרי התנ"ך מחולקים לפרקים ולפסוקים. ספרי התורה מחולקים גם לפרשות. החלוקה של ספרי התורה לפסוקים ולפרשות היא חלוקה יהודית מקורית. לא כן החלוקה לפרקים. זוהי חלוקה נוצרית שנעשתה תחילה בידי המעתיקים הנוצרים של תרגום התורה ליוונית וללטינית. החלוקה הסופית לפרקים נעשתה בידי כומר קתולי מאנגליה. הוא קבע בשנת 1205 את החלוקה לפרקים המקובלת עד היום .

בשנת 1516 יצא לאור בוונציה שבאיטליה התנ"ך העברי הראשון עם החלוקה לפרקים, ממנו התפשטה השיטה לכל דפוס התנ"ך. לא תמיד מתאימה החלוקה לפרקים לתוכן, לפעמים היא אף מנוגדת לנוסח המסורה (הנוסח המקובל ביותר היום).

למרות זאת נאלצו היהודים לקבל את חלוקת הפרקים הנוצרית, וזאת מכיוון שבתקופות שונות כפו השלטונות על היהודים ויכוחים עם אנשי דת נוצרים, שציטטו מובאות מן התנ"ך על-פי אותה החלוקה לפרקים .

מדי שבת קוראים בבית הכנסת פרשה אחת מהתורה הנקראת "פרשת השבוע", ולאחריה קוראים פרק מנביאים הנקרא "הפטרה".

נוהגים לסמן פרקים ופסוקים באותיות הא"ב.

לכל אות יש גם ערך מספרי:

50 = נ
60 = ו
70 = ז
80 = ח
90 = ט
100 = י
200 = כ
300 = ל
400 = מ

1=א	11=י"א	21=כ"א	31=ל"א
2=ב	12=י"ב	22=כ"ב	32=ל"ב
3=ג	13=י"ג	23=כ"ג	33=ל"ג
4=ד	14=י"ד	24=כ"ד	34=ל"ד
5=ה	15=י"ה	25=כ"ה	35=ל"ה
6=ו	16=י"ו	26=כ"ו	36=ל"ו
7=ז	17=י"ז	27=כ"ז	37=ל"ז
8=ח	18=י"ח	28=כ"ח	38=ל"ח
9=ט	19=י"ט	29=כ"ט	39=ל"ט
10=י	20=כ	30=ל	40=מ

וכך הלאה

פעילות 1:

1. תנ"ך – אלו ראשי תיבות של : _____
2. התורה כוללת על פי הסדר את הספרים : _____ , _____ , _____ , _____
3. הקובץ נביאים נחלק לשני חלקים עיקריים : _____ ו _____
4. הקובץ תרי עשר נמצא בקובץ _____ והוא כולל את הספרים : _____
5. חלוקת התנ"ך לפרקים היא חלוקה _____
חלוקת התורה לפסוקים ולפרשות היא חלוקה _____
6. סכם מהי "פרשת השבוע" ומהי "הפטרה"! היעזר בספרי יעץ ובאינטרנט.

פעילות 2:

אנו סופרים כ"ד (24) ספרים בתנ"ך מכיוון שיש מספר ספרים בתוכו הנחשבים **ספר אחד**!

השלם - הספרים הנחשבים לספר אחד:

1. ספר _____ בקובץ נביאים ראשונים.
2. ספר _____ בקובץ נביאים ראשונים.
3. ספר _____ בקובץ נביאים אחרונים.
4. ספר _____ בקובץ כתובים.
5. ספר _____ בקובץ כתובים.

פעילות 3 :

מלא את רשימת הספרים עפ"י הסדר בתנ"ך :

קובץ תורה:	
1.	_____
2.	_____
3.	_____
4.	_____
5.	_____
-
10.	_____
11.	_____

קובץ נביאים (ראשונים ואחרונים) :

6.	_____
7.	_____
8.	_____
9.	_____
-
12.	_____
13.	_____

קובץ כתובים :

_____ 20. מגילת	_____ 14.
_____ 21. מגילת	_____ 15.
_____ 22.	_____ 16.
_____ 23.	_____ 17. מגילת
_____ 24.	_____ 18. מגילת
	_____ 19. מגילת

אמ"ת

1. קיצורי שמות לספרי התנ"ך

- הקיצור של ספרים ששם בן מילה אחת - מורכב משתי אותיות ראשונות וגרש (').
לדוגמא : **בראשית** ← **בר'**
- הקיצור של ספרים ששם בן יותר ממילה אחת – מורכב משלוש אותיות וגרשיים (").
לדוגמא : **שמואל א'** ← **שמ"א**
שיר השירים ← **שה"ש**
דברי הימים א' ← **דה"א**

2. קבצי התנ"ך

בספר התנ"ך שלושה קבצים, כעת נבחן כל אחד מהם :

קובץ תורה

קובץ תורה מכיל בתוכו חמישה ספרים הנקראים גם "חמישה חומשי תורה". שמו של כל אחד מספרי התורה נקבע על פי המילה הראשונה או אחת המילים בפסוק הראשון של אותו חומש.

קובץ תורה כולל בתוכו סיפורים המתארים את:

בריאת העולם, תולדות אבותינו : אברהם יצחק ויעקב, שעבוד מצריים והנדידה במדבר.
בנוסף משובצים בחומשים גם קטעי שירה (לדוגמא : שירת הים) ואוספי חוקים (לדוגמא : חוקי פסח). **ספר ויקרא** יוצא דופן בין שאר החומשים : כמעט כל הפרקים בו כוללים חוקים. קובץ תורה הוא קובץ הספרים הראשון שנחתם והתקדש ועבר קנוניזציה.

קובץ נביאים

בקובץ נביאים מופיעים דבריהם וקורותיהם של הנביאים שליחי ה' .
קובץ נביאים מחולק לשני חלקים : נביאים ראשונים ונביאים אחרונים.

נביאים ראשונים:

בחלק זה כלולים ארבעה ספרים המתארים את :

אירועי כיבוש הארץ.

ההתנחלות ותקופת השופטים.

מלכות שאול דוד ושלמה, ימי ממלכת ישראל המאוחדת.

פילוג הממלכה לממלכות יהודה וישראל.

חורבן ישראל ויהודה.

גלות אשור וגלות בבל.

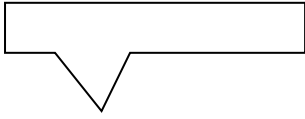
בסיפורים משולבות גם נבואות של נביאי התקופה (שמואל, נתן, אליהו ועוד), נבואות אלו לא קובצו בספר נפרד והן "מפוזרות" בין הספרים.

נביאים אחרונים:

בחלק זה כלולים ארבעה ספרים. כל ספר נקרא על שם הנביא המנבא בספר. ספרים אלו כוללים את דבריהם של הנביאים.

הספר האחרון בקובץ הוא ספר תרי עשר, ספר הבנוי משניים עשר ספרים קצרים. ספר זה הכולל בתוכו את דבריהם של שניים עשר נביאים.

הספר הקצר ביותר בתנ"ך מצוי בתרי עשר, הוא כולל בתוכו פרק אחד בלבד ושמו:

קובץ כתובים

קובץ כתובים הוא חלקו השלישי והאחרון של התנ"ך. שמו הוא קיצורו של השם "כתובים אחרים".

קובץ כתובים כולל בתוכו שלושה קבוצות ספרים:

ספרי אמ"ת: תהילים, משלי, איוב.

חמש מגילות: שיר השירים, רות, איכה, קהלת, אסתר. (המגילות מסודרות בתנ"ך עפ"י סדר קריאתן בחגים).

שם המגילה	חודש עברי	מועד:
שיר השירים	ניסן	החג בו קוראים את המגילה
רות	סיון	פסח
איכה	אב	שבועות
קהלת	תשרי	ט' באב
אסתר	אדר	סוכות
		פורים

מדוע פותחים בחג הפסח דווקא?

חג הפסח נחשב בתנ"ך לחג הראשון בשנה העברית. חודש ניסן, בו נחוג חג הפסח, הוא חודש היציאה ממצרים, נקרא גם "ראש החודשים".

ועוד שלושה ספרים שלא נחשבים כקבוצה מיוחדת: דניאל, עזרא ונחמיה, ודברי הימים.

קובץ כתובים כולל בתוכו סוגים ספרותיים שונים (ז'אנרים שונים) כמו סיפורים, מזמורים, דברי חכמה, קינה ועוד.

שם הספר	סוג ספרותי
תהילים	מזמורים
משלי	דברי חכמה
איוב	דברי חכמה
שה"ש	מחזה שירי
רות	סיפור
איכה	קינה (שיר אבל)
קהלת	דברי חכמה
אסתר	סיפור
דניאל	נבואה
עזרא ונחמיה	היסטוריה
דברי הימים	היסטוריה

ח. 'מראה מקום' בתנ"ך

ספר התנ"ך נחלק לשלוש חטיבות: **תורה, נביאים, כתובים**.

בכל חטיבה מספר ספרים.
לכל ספר יש שם משלו. **שם הספר** נקבע על פי המילה הראשונה (או אחת מן המילים הראשונות שבספר) שבו, או על שמה של דמות מרכזית המופיעה בספר. **שם הספר** נרשם בראש העמודים בחלק החיצוני של הספר (ימין בעמוד הימני, שמאל בעמוד השמאלי).

כל ספר בתנ"ך מתחלק ל**פרקים**. מספר הפרקים שונה מספר לספר. הספר הגדול ביותר הוא בן ק"נ פרקים (ס' "תהילים") והקטן ביותר הוא בן פרק אחד ("עובדיה").
הפרקים מסומנים על ידי אותיות גדולות ליד תחילת הפרק, בצד החיצוני של הדף, ובראש העמוד.
בראש העמוד הם מופיעים בצד הפנימי של הדף.

פעילות 4 :

- דפדף בספר התנ"ך ומצא את שמות חמשת הספרים הראשונים.
- בכל ספר כתוב את המילה הראשונה בפרק ג'.

1. ספר _____ . פרק ג' _____ .
2. ספר _____ . פרק ג' _____ .
3. ספר _____ . פרק ג' _____ .
4. ספר _____ . פרק ג' _____ .
5. ספר _____ . פרק ג' _____ .

הפרקים מתחלקים ל**פסוקים**.
הפסוקים מסומנים לרוב באותיות קטנות בצד הדף.
בחלק מספרי התנ"ך הפסוקים מסומנים במספרים, אבל בד"כ הם מסומנים באותיות המקבילות למספרים (גימטריה).
סיומו של פסוק מסומן ב**נקודתיים** - :
מספר הפסוק מציין את הפסוק שהחל לאחר ה**נקודתיים** (: בשורה בה מופיע המספר.
הפסוק יסתיים ב**נקודותיים** הבאות.

- **פתח את 'ויקרא' פרק א' וציין את המילה הראשונה והאחרונה בחמשת הפסוקים הראשונים:**

1. פסוק א' – מילה ראשונה _____ מילה אחרונה _____
2. פסוק ב' – מילה ראשונה _____ מילה אחרונה _____
3. פסוק ג' – מילה ראשונה _____ מילה אחרונה _____
4. פסוק ד' – מילה ראשונה _____ מילה אחרונה _____
5. פסוק ה' – מילה ראשונה _____ מילה אחרונה _____

- **מצא את המקומות הבאים:**

1. 'דברים' פרק י"א, פסוק כ"ו: _____
מילה ראשונה _____ מילה אחרונה _____
2. 'עמוס' פרק ג', פסוק ח': _____
מילה ראשונה _____ מילה אחרונה _____
3. 'ויקרא' פרק כ"א, פסוק י"ג: _____
(שים לב: במקום זה יש שני פסוקים באותה שורה. פירוש הדבר שיש פסוק המתחיל ומסתיים באותה שורה. הפסוק השני מתחיל אחריו)
מילה ראשונה _____ מילה אחרונה _____
4. 'איכה' פרק ד, פסוק כ"ב: _____
מילה ראשונה _____ מילה אחרונה _____
5. 'דברים' פרק ב', פסוק ל"ג: _____
מילה ראשונה _____ מילה אחרונה _____

פעילות 5:

התמצאות בתנ"ך

א. היעזר בספר התנ"ך וזהה את שמות הספרים:

1. אני הספר הראשון במקרא _____
2. אני הספר השלישי בנביאים ראשונים _____
3. אני הספר האחרון במקרא _____
4. אני הספר השלישי בתרי עשר _____
5. אני הספר השני בספרי אמ"ת _____
6. אני המגילה האחרונה _____
7. אני נמצא בין ישעיה ליחזקאל _____
8. אני ספר החוקים היחיד המצוי בקובץ תורה _____
9. אני החומש האחרון _____
10. אני הספר הראשון בנביאים אחרונים _____

ב. מצאו את הספרים הבאים – ורשמו את מספר הפרקים :

1. כמה פרקים בספר עמוס? _____
2. כמה פרקים בספר בראשית? _____
3. כמה פרקים בספר יחזקאל? _____
4. כמה פרקים בספר ישעיה? _____
5. כמה פרקים במגילת רות? _____
6. כמה פרקים בספר תהילים? _____

ג. מצאו את הפרקים ורשמו את מספר הפסוקים :

1. מספר הפסוקים במדבר ט' - _____
2. מספר הפסוקים שמות כא' - _____
3. מספר הפסוקים הושע יד' - _____
4. מספר הפסוקים ירמיה טז' - _____
5. מספר הפסוקים בספר משלי כו' - _____

ד. מצאו את המילים הבאות בפסוקים הבאים :

הפרידו בין האות הראשונה שלכל מילה לשאר האותיות, השלימו את הטבלה ורשמו

למטה את המילה שהתקבלה :

האות הראשונה של המילה	המילה בפסוק	הפסוק
		1. שמואל א', פרק א, פס' כ"ד מילה 21
		2. ישעיהו, פרק ז', פס' כ"ג, מילה 3
		3. יחזקאל, פרק ל"ג, פס' י"ב, מילה 8
		4. במדבר, פרק ט"ו, פס' ט"ו, מילה 4
		5. ירמיה, פרק מ"ט, פס' ג', מילה 2
		6. שופטים, פרק ט', פס' י"א, מילה 3

המילה שהתקבלה מצירוף האותיות :

--	--	--	--	--	--

טעמי המקרא – סמני הפיסוק

כללים לגבי האתנחתא :

יכולה להופיע רק פעם אחת בפסוק.

מחלקת את הפסוק לשני חלקים – שתי צלעות.

מחלקת את הפסוק לשני חלקים רעיוניים כמו :

סיבה ותוצאה, בעיה ופירוט, אם... אז..., תקבולת, השוואה בין... ל....

קנוניזציה, קנון = ספרות קודש. בחירת 24 הספרים וקידושם. כל הספרים שנמצאו או נכתבו לאחר הקנוניזציה נקראים ספרים חיצוניים.

כתיב וקריא – מלים ארמיות שפירושן בעברית כתוב וקרא. בעלי המשורה לא העזו לתקן את הטקסט, גם כשהיה ברור שהמילה משובשת, הם השאירו את המילה ככתבה והאירו בצד כיצד יש לקוראה. צורת המילה הכתובה נקרא כתיב, אופן קריאתה נקרא קריא.

תיקון סופרים – בשמונה עשרה מקומות שהיה בהם חשש של גנאי לה', תיקנו הסופרים במכוון את הכתוב. לדוגמא: בראשית י"ח 22 "ואברהם עודנו עומד לפני ה'" במקום ה' עודנו עומד לפני אברהם. **תרגום השבעים** – תרגום של המקרא ליוונית, התרגום הקדום ביותר של המקרא לשפה המצויה בידינו. כפי הנראה רובו של התרגום נעשה באלכסנדריה שבמצרים במאה ה-3 לפני הספירה. תרגום זה היה מקובל על אבות הכנסייה הנוצרית.

ובכל סוף פסוק....

מושגים בתנ"ך

דימוי – הדימוי, לעומת המטאפורה, מעביר רק חלק מן התכונות, ומבוסס על השוואה בין שני דברים, תוך שימוש ב- כ' הדמיון או במילים של דימוי: כמו, כך, כן, כאילו. זהו סגנון פיוטי מקובל בשירה ובפרוזה.

מדרש שם – "סיפור" או מעשה שמטרתו להסביר שם מסוים, של אדם או של מקום. בדרך כלל יש קרבת צליל או קרבת שורש בין השם לבין המדרש המסביר אותו, והמדרש מתמקד באירוע שקרה או עתיד לקרות לבעל השם.

מילה מנחה: מילה שחוזרת והופכת למילת מפתח.

מילה יחדאית – הנקראת גם מילה שאין להן אח במקרא, הן מילים המופיעות פעם אחת בלבד בתנ"ך. זהו אחד התחומים המאתגרים בהם נתקלו מתרגמי התנ"ך ומפרשיו לאורך הדורות.

אקספוזיציה (מצג) – מצג פירושו העמדה, הצגה. בלטינית "אקספוזיציו" פירושו 'הצגת דבר'. זהו אמצעי ספרותי מקובל לפתיחת סיפור: בתחילת הסיפור מובאים פסוקים אחדים המפרטים מי הן הדמויות הפועלות בסיפור, ומציגים בקיצור את מערכות היחסים שביניהן. אלה פרטים בסיסיים, העוזרים לקורא להבין את הסיפור, ובהם כבר טמונים היסודות של הבעיה המתוארת בסיפור עצמו. סצנת דפוס – היא סיפור או מוטיב חוזר ומוכר שמופיע לאורך סדרה של סיפורים, על רקע נקודות מפנה חשובות בחיי הגיבור. הדמיון והשוני בין הסצנה החדשה לבין הדפוס הידוע, מדגישים התפתחויות בעלילה ובדמויות.

הדרגתיות – זהו אמצעי ספרותי שנעשה בו שימוש בתנ"ך. כשמשמשים בהדרגתיות, למעשה מפרטים שמות או פעלים במבנה כלשהו, למשל מהבשורה הקלה אל הבשורה הכבדה.

סקירה הסטורית

הקדמה

ספר יונה הנמצא בתנ"ך ערוך בתוך קובץ ספרי הנבואה הנקרא "תרי עשר" (= שנים עשר), קובץ הכולל דברי נבואה של 12 נביאים מתקופות שונות. **ספר יונה** הוא היוצא דופן מבין 12 ספרים אלו, בעיקר בכך שהוא מביא רק משפט אחד של דברי נבואה, וכן תגובתו של יונה לשליחות שונה מתגובתם של נביאים אחרים. עיקרו של הספר הוא סיפור קורות חייו של יונה בקשר לנבואה הזאת. השימוש בשורש נ.ב.א. איננו נמצא בשום מקום בספר יונה.

תקציר – ספר יונה פרק א:

ה' מטיל על יונה שליחות: לנבא בעיר נינוה: "קום לך אל נינוה ... " נינוה = עיר הבירה של אשור. תגובת יונה לשליחות המוטלת עליו: יונה בורח מהשליחות. יונה יורד ליפו ושם עולה על אונייה המפליגה לתרשיש. ה' מטיל רוח גדולה וסערה על הים. האונייה עומדת להישבר. המלחים מגלים יוזמה ועושים כל פעולה אפשרית, כדי להציל את האונייה מטביעה: הם מתפללים איש אל אלוהיו, משליכים את הכלים אל הים על מנת להקל על האונייה.

בניגוד למלחים מגיב יונה באדישות, הוא יורד אל ירכתי הספינה, שוכב ונרדם. רב החובל של האונייה מאיץ ביונה להתפלל אל אלוהיו. המלחים מפילים גורלות על מנת לדעת בגלל מי הסערה הזאת. הגורל נופל על יונה. יונה מתוודה בפני המלחים כי הוא בורח מפני השליחות שהטיל עליו ה'. יונה אומר למלחים שישליכו אותו אל הים, ואז תיפסק הסערה, כי הוא יודע שבגללו הסערה הזאת.

המלחים אינם מזדרזים להשליך את יונה לים, אלא מנסים לחתור לכיוון היבשה – אך הים הולך וסוער. המלחים מתפללים אל ה' ומבקשים שלא יאלץ אותם לשפוך דם נקי. לבסוף, המלחים מבינים כי זהו רצונו של האל ומשליכים את יונה לים. המלחים זובחים זבח לה. המלחים התייחסו לה' בכבוד ויראה, אך לא ויתרו על אמונתם באלוהים אחרים.

רעיונות מרכזיים לפרק א'

1. הסיבה שבגללה נשלח יונה לנבא בנינוה "כי עלתה רעתם לפני" (א', א') - אנשי

נינוה חטאו חטאים שבין אדם לחברו.

2. מילה מנחה – מילה, או שורש לשוני, שחוזר שוב ושוב בטקסט, על מנת להבליט רעיון

מסוים. דוגמה: בפרק א', בפסוקים ב' – ו' חוזר השורש "י.ר.ד." 4 פעמים:

"וירד יפו... וירד בה... ויונה ירד אל ירכתי הספינה... וירדם" - המילה המנחה "ירד" מדגישה

את ירידתו המוסרית של יונה – ירידה שהתחילה בבריחתו ממילוי שליחותו כנביא, והגיעה

עד לבריחתו מאחריותו לחיי האנשים שבספינה. ירידתו הנפשית של יונה היא כה חזקה עד

שהוא מתנתק גם מעצמו וגם מסביבתו.

ירידתו של יונה היא גם ירידה פיזית (ליפו, לספינה, לירכתי הספינה) וגם ירידה מוסרית:
א. אינו ממלא את הצו האלוהי ובורח.

ב. אינו מגלה אחריות כלפי הנוסעים בספינה הצפויים למות בגללו - נרדם.
יש כאן ביקורת סמויה של המספר המקראי כלפי יונה, ביקורת סמויה (לא ישירה - לא גלויה),
המספר המקראי משתמש ב**שורש המנחה י.ר.ד** כדי להביע את דעתו על התנהגותו הלא
מוסרית של יונה.

בריחתו של יונה מעמידה בסכנת מוות את כל צוות האונייה ונוסעיה, אך יונה אינו משתף
פעולה עם אנשי האונייה. רב החובל קורא ליונה: "קום קרא אל אלוהיך" ולא שומעים
תגובה לכך.

לבסוף לאחר שהגורל נופל עליו ואינו יכול להתעלם מהמצב, מודה יונה שהסערה באה
בגללו ומציע למלחים להשליך אותו מן האונייה. התנהגותו של יונה מעידה על שקיעתו
מבחינה מוסרית-אישית. הבריחה שלו גוברת והולכת: בתחילה זוהי בריחה פיזית מן
השליחות ובהמשך בריחה מאחריות אנושית.

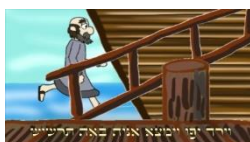
שורש מנחה נוסף בפרק הוא השורש י.ר.א, פירוש שורש זה:

א. פחד

ב. כבוד-אמונה

פסוק ה' - פחד, פסוק ט' - אמונה, פסוק י' - פחד, פסוק טז' - כבוד - אמונה.
השימוש בשורש י.ר.א מלמד על השינוי שעברו המלחים בנוגע להכרה בכוחו ובעליונותו של
אלוהים. בתחילה היראה היא פחד פיזי לחייהם שהופך בסופו של דבר ליראת אלוהים,
כלומר לאמונה בכוחו ובשליטתו בעולם.

3. ה' הוא אל אוניברסאלי – **שולט בכל העמים** ודורש צדק ומוסר מכל בני האדם שולח את
יונה לנבא בעיר זרה, שאינה בתחומה של ישראל.

מדוע ברח יונה ?

1. השלימו את הטבלה:

מה עשה יונה	מה ציווה ה'

2. מדוע, לדעתכם, סירב יונה לקבל את השליחות ?

השוואה בין נביאים

קראו: יונה פרק א' פסוקים א-ג, שמות פרק ג' פסוקים י-יא, ירמיהו פרק א' פסוקים ו-ט

1. השלימו את הטבלה: למה לא הסכימו הנביאים לצאת לשליחות?

משה	ירמיהו	יונה

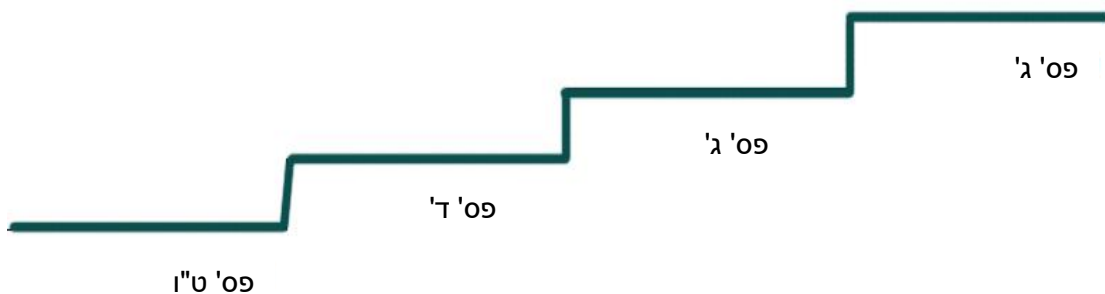
2. מה הם עשו לסוף? האם יצאו לשליחות?

משה	ירמיהו	יונה

3. במה ייחודו של יונה? מה, לדעתכם, היו הסיבות להתנהגותו המיוחדת?

לאן ירד יונה?

1. העתיקו את הפסוק במלואו וצבעו את הפועל או השורש י.ר.ד.

2. כיצד מתייחס הכתוב להתנהגותו של יונה ? כיצד משתקף היחס הזה בשימוש בפועל י.ר.ד. ?

איך התנהגו המלחים בזמן הסערה ?

1. לפניכם פסוקים המתארים את הסערה בים ואת התנהגות המלחים בים. שבצו את

הפסוקים במקום המתאים:

א. "ויראו האנשים יראה גדולה את ה"

ב. "ויראו המלחים"

ג. "ויזבחו זבח לה"

ד. "ויאמרו אליו: מה זאת עשית ?"

ה. "ויזעקו איש אל אלוהיו, ויטילו את הכלים אשר באניה"

ו. "ויראו האנשים יראה גדולה"

2. מה אפשר ללמוד על המלחים מן ההתנהגות שלהם ?

3. השוו בין ההתנהגות של יונה לבין ההתנהגות של המלחים:

יונה	המלחים

תקציר – ספר יונה פרק ב:

" **וימן** ה' דג גדול לבלוע את יונה ... (פסוק א') – פירוש המילה "וימן" = מזמן, ה' מזמן ליונה דג גדול כדי להציל את יונה מטביעה. **המילה "וימן" (זימן, מינה) חוזרת 4 פעמים, זוהי מילה מנחה**, שתפקידה: ליצור קשר בין הפרקים וכן להדגיש את הרעיון המרכזי שבכל סיפור: ה' מזמן את הדג, ה' מזמן את הקיקיון (נראה בהמשך), ה' מזמן את התולעת (נראה בהמשך), ה' מזמן את רוח הקדים (=רוח חמה מהמזרח – נראה בהמשך), כלומר: ה' הוא השליט בכל היקום והטבע, והטבע – הוא השליח של ה', משרת את ה'.

לאחר שיונה נמצא במעי הדג **3 ימים ו- 3 לילות**. יונה מתפלל לה' ממעי הדג, כלומר: יונה מחדש את הקשר שלו עם ה', ופונה לה' בתפילה. תגובתו של ה' אליו איננה במילים אלא במעשים, הדג מקיא את יונה אל היבשה.

הערה: המספר 3 הוא מספר טיפולוגי = מספר שיש לו משמעות נוספת, משמעות סמלית. (ישנם מספרים טיפולוגיים נוספים במקרא: 7, 40, 10).

"ויזמן ה' דג גדול לבלוע את יונה" (פרק ב'פסוק א')
הסופר המקראי משתמש בפועל "וימן" לתאר את הוראות ה' לדג, לקיקיון, לרוח הקדים ולתולעת (פרק ב'1, פרק ד ו-ח).

לשורש מ.נ.ה מספר פירושים:

- א. הפקיד, נתן משרה לפלוני
- ב. זימן, היקרה
- ג. קבע, קצב, יעד
- ד. הסמיד

1. מהם הפירושים המתאימים לפועל "ימנה" בכל אחד מהפסוקים (פרקים ב,ד)?

2. מה אפשר ללמוד על אמונתו ועל השקפת העולם של המספר, על פי פסוקים אלו?

3. בפרק א' יונה מתקומם נגד השליחות וחושב שיצליח לברוח מה'. לאיזו מסקנה עשוי היה יונה להגיע, שבלע אותו הדג וכך הצילו מטביעה בים?

"ויתפלל יונה אל ה' ממעי הדגה" (פרק ב' פסוק ב')

1. קראו את תפילת יונה (פרק ב' ד-יב). מתי לדעתכם, מתעורר צורך אצל בני אדם

להתפלל לאלוהים? הסבירו תשובתכם.

2. יש הרואים בתפילת יונה נקודת מפנה ושינוי בחייו. האם גם אתם חושבים כך? נמקו

דעתכם – מהו השינוי? איזה תהליך נפשי עבר לדעתכם על יונה מאז ברח ליפו וירד

בספינה ועד שנשא את תפילתו לה'? נמקו דעתכם.

תקציר – ספר יונה פרק ג:

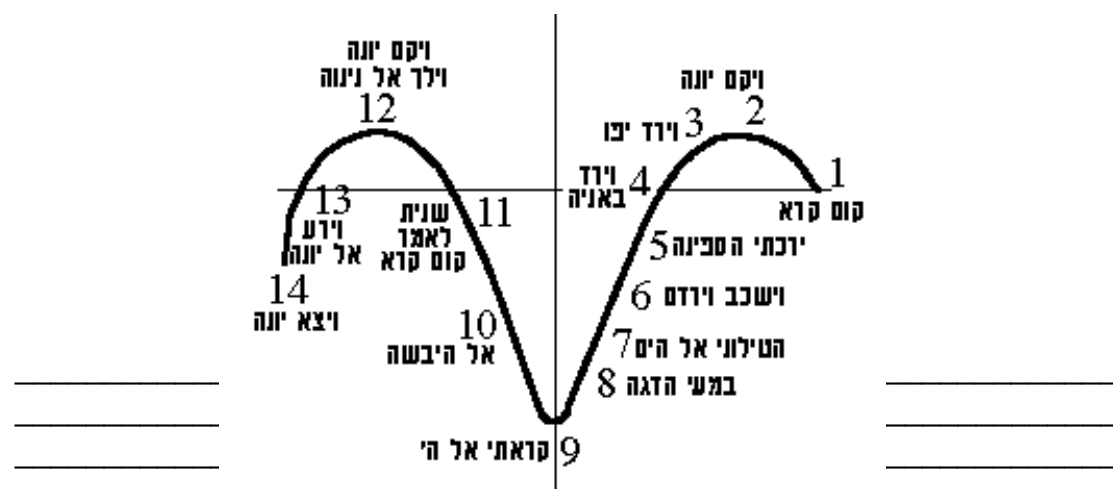
לאחר יציאתו של יונה מהדג שולח אותו ה' לנבא שוב על נינוה. הפעם יונה נענה לשליחותו וקם ללכת. יונה מנבא כי "עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת" (פסוק ד'). המספר 40 הוא מספר טיפולוגי, שמראה שלמות. אנשי נינוה היו צריכים לחזור בתשובה שלמה. נינוה הייתה עיר גדולה – להגיע מצידה האחד של העיר לצידה השני היה "מהלך שלושה ימים" (מספר טיפולוגי). פרק הזמן 40 יום שנתן ה' לאנשי נינוה לחזור בתשובה, אחרת - אם הם לא יחזרו בתשובה שלמה - ה' יהפוך את העיר נינוה. פרק זמן זה שנתן ה' לאנשי נינוה מלמד שה' רוצה לאפשר לאנשי נינוה לשנות את התנהגותם, כלומר: ה' חושב שבני אדם יכולים להשתנות לטובה, וצריך לתת להם הזדמנות לחזור בתשובה. חזרה בתשובה – הכוונה כאן לתיקון דרכי ההתנהגות המוסרית – התנהגות הקשורה ליחסים שבין אדם לחברו.

למילה "נהפכת" יש משמעות כפולה: (1) נחרבת (2) הופכת מרע לטוב. הסבר (1): אנשי נינוה לא יחזרו בתשובה, נינוה נהפכת – כלומר, תיחרב, תיהרס. הסבר (2): אנשי נינוה יחזרו בתשובה, כלומר: יתהפכו – ישתנו מרע לטוב. אז העיר תגובת אנשי נינוה לנבואת יונה: כל אנשי נינוה חוזרים בתשובה (מגדולם ועד קטנם), כולל הבהמה, הבקר והצאן. גם המלך בכבודו ובעצמו חוזר בתשובה: "ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק וישב על האפר (ג', ו').

"ויקם יונה וילך אל נינוה" (פרק ג' פסוק ג)

לנביאים היו תפקידים שונים לאורך המקרא. תפקיד הנביא עפ"י האנציקלופדיה המקראית: "כמה וכמה כתובים מדגישים כי הנביא אינו אלא שליח, שנשלח בידי ה'". עיקרה של שליחותו היא להוכיח את העם".

1. איזה תפקיד הוטל על יונה הנביא? האם הוא הוכיח את העם? נמקו תשובתכם.

יונה ניבא על נינווה – "עוד ארבעים יום ונינווה נהפכת" (פרק ג' פסוק ד)
1. העתיקו למחברת את תוכן הנבואה, שנושא יונה על נינווה.

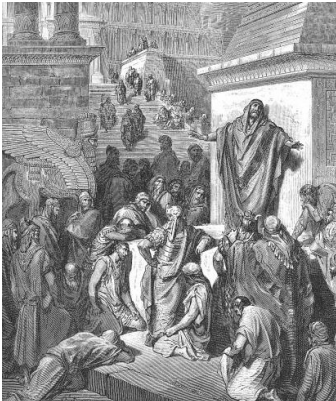
2. במילון אבן שושן למילה "נהפך" כמה משמעויות:

א. הופנה לצד שכנגד

ב. שונה, הובא למצב הפוך

ג. נעקר, נחרב

איזה פירוש, לדעתכם, מתאים למילה "נהפכת" בנבואת יונה? הסבירו.

3. ה' מזהיר מראש את תושבי נינווה על כוונתו להפוך את העיר.

מה אפשר ללמוד מכך על דעתו של ה' על בני האדם?

חטאי אנשי נינווה – "החמס אשר בכפיהם" (פרק ג' פסוק ח)

1. על חטאם של אנשי נינווה נרמז בפס' ח, במה חטאו, לפי דעתכם אנשי נינווה?

2. המילה "חמס" מופיעה גם בספר בראשית פרק ו' י, יא, יג – כתבו כיצד עוזרים

פסוקים אלו להבין את חטאם של אנשי נינווה.

3. חז"ל חילקו את המצוות לשני תחומים:

מצוות שבין אדם לחברו.

מצוות שבין אדם למקום.

הביאו דוגמאות לכל אחד מהמצוות.

גם החטאים (שהם היפוך של המצוות) מתחלקים לאותם שני תחומים. ציינו לאיזה

תחום לדעתכם שייכים חטאי אנשי נינוה? הסבירו.

השינוי בהתנהגותם של אנשי נינוה

אנשי נינוה משתנים. העתיקו את הטבלה למחברת, כתבו את הפעולות שהם עושים וציינו

את הפסוקים שמראים זאת

הפסוק המתאים	השינוי בהתנהגות
	אנשי נינוה מתייחסים ברצינות לדברי יונה בשם ה'.
	אנשי נינוה צמים ואבלים
	מלך נינוה מתאבל
	מלך נינוה מכריז צום ואבל לאדם ולבהמה
	אנשי נינוה מתפללים לה'
	אנשי נינוה משנים את התנהגותם וחוזרים מדרכיהם הרעות

רעיונות מרכזיים לפרק ג'

1. החזרה בתשובה היא ערך יסודי באמונת ישראל

2. תהליך החזרה בתשובה של אנשי נינוה נעשה בארבעה שלבים (שלבים 2 ו3 יכולים

להתקיים במקביל):

א. **שלב 1** – אנשי נינוה הכירו בחטאיהם - "ויאמינו אנשי נינוה באלוהים" (ג', ה')

ב. **שלב 2** – הביעו את החרטה שלהם במנהגי אבל ותפילה

ג. **שלב 3** – בקשת סליחה

ד. **שלב 4** – שינו את התנהגותם - "וישובו איש מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפיהם" (ג',

ח')

השינוי בהתנהגות	הפסוק המתאים המילים המתארות את ההתנהגות	השלב בתהליך החזרה בתשובה
אנשי נינוה מתייחסים ברצינות לדברי יונה בשם ה'	"וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי נִינְוָה, בְּאֱלֹהִים" (פסוק ה')	הכרה בחטא – שלב ראשון
כל אנשי נינוה צמים ואבלים.	"וַיִּקְרְאוּ-צוֹם וַיִּלְבְּשׁוּ שָׂקִים, מִגְדּוֹלָם וְעַד-קִטְנָם" (פסוק ה')	חרטה – שלב שני
מלך נינוה מתאבל	"וַיַּגַע הַדָּבָר, אֶל-מֶלֶךְ נִינְוָה, וַיִּקָּם מִכִּסְאוֹ, וַיַּעֲבֹר אַדְרֵתוֹ מַעְלִי; וַיִּכַּס שָׁק, וַיֵּשֶׁב עַל-הָאֶפֶס" (פסוק ו')	חרטה – שלב שני
מלך נינוה מכריז צום ואבל לאדם ולבהמה.	"וַיִּזְעַק, וַיֹּאמֶר בְּנִינְוָה, מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וּגְדָלָיו, לֵאמֹר: הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה הִבְקֵר וְהַצֹּאן, אֵל-יְטַעְמוּ מֵאוֹמֶה--אֵל-יָרְעוּ, וּמִיֹּם אֵל-יִשָּׁתוּ" (פסוק ז')	חרטה – שלב שני
אנשי נינוה מתפללים לה'	"וַיִּתְכַּסּוּ שָׂקִים, הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה, וַיִּקְרְאוּ אֶל אֱלֹהִים, בְּחִזְקָה" (פסוק ח')	בקשת סליחה – שלב שני ושלישי
אנשי נינוה משנים את התנהגותם וחוזרים מדרכיהם הרעות	"וַיֵּשְׁבוּ, אִישׁ מִדְרָכּוֹ הַרְעָה, וּמִן-הַחֲמָס, אֲשֶׁר בְּכַפֵּיהֶם" (פסוק ח')	שינוי בהתנהגות – שלב שלישי

חטאיהם של אנשי נינוה:

ביהדות קיימים שני סוגי מצוות:

1. מצוות בין אדם לחברו: צדקה, כבוד לזולת, עזרה לזולת, ביקור חולים.
2. מצוות שבין אדם למקום (לה'): שמירת השבת, שמירת החגים, תפילה.

*על חטאם של אנשי נינוה אנו למדים מפסוק ח': "וישובו איש מדרכו הרעה ומן החמס

אשר בכפיהם" - אנשי נינוה חטאו בתחום המצוות שבין אדם לחברו.

עפ"י פסוק ח' אנו למדים כי חטאם היה: "חמס" מילה זו כוללת בתוכה סוגים שונים של מעשים שליליים. כגון: גניבה, רשע, אי צדק, עוול, גזלה, הרס, שקר, אלימות, לקיחה בכוח.

מצוות שבין אדם לחברו הינם אוניברסליים ומחייבים את כל עמי העולם.

לפי המדרש העולם יכול להתקיים גם בלי קיום מצוות שבין אדם לאלוהים, אך אין לעולם קיום בלי שמירה על מצוות שבין אדם לחברו. נוסף על כך, יום הכיפורים מכפר על חטאים שבין אדם לאלוהיו, אך, על חטאים שבין אדם לחברו אינו מכפר, עד שיתפייסו ביניהם החברים. המצוות שבין אדם לחברו מבטאים את החובה של אדם כלפי זולתו. הם מתבססים על מוסר וצדק.

תקציר – ספר יונה פרק ד:

יונה הצליח בשליחותו. אנשי נינוה האמינו לו, חזרו בתשובה והעיר ניצלה. **אולם יונה כועס:** "וירע אל יונה רעה גדולה ויחר לו" (ד', א'). **הסיבה העיקרית לבריחתו של יונה משליחותו** נאמרת במפורש בדבריו: **על כן קדמתי לברוח תרשישה כי ידעתי כי אתה אל חנון ורחום** ארך אפים ורב חסד **ונחם על הרעה**" (ד', ב').

לדעתו של יונה, אנשי נינוה לא היו ראויים לרחמים ולסליחה – **על פי השקפת יונה, יש לנהוג על פי מידת הדין, חוטא חייב להיענש. הסיבה לבריחה הייתה אם כן, אי הסכמתו של יונה עם האל לגבי הדרך הראויה בה יש לנהל את העולם!** כיוון שיונה ידע מראש כי האל ינהג באנשי נינוה על פי **מידת הרחמים**, הוא סירב למלא את שליחותו וברח ממנה. יונה כל כך כועס על ה' שסלח לאנשי נינוה, עד כי הוא מבקש למות: **ועתה ה' קח נא את נפשי ממני כי טוב מותי מחיי**" (ד', ג').

תגובת ה': האומנם כל כך חורה לך שסלחתי לאנשי נינוה? "ההיטב חרה לך" (ד', ד'). **יונה אינו עונה**, יוצא אל מחוץ לעיר נינוה, בונה סוכה ויושב בצילה לצפות עד אשר יראה מה יהיה בעיר.

משל הקיקיון

"**וימן (זמן) ה' קיקיון**" (שיח שצמיחתו והתפשטותו מהירות מאוד, ועליו הרחבים נותנים צל). **ה' מלמד את יונה לקח באמצעות הקיקיון:** ה' מצמיח את הקיקיון שנותן צל ליונה. יונה שמח על החסד שעשה אתו האל: "וישמח יונה על הקיקיון שמחה גדולה" (ד', ו'). ה' מזמן תולעת שאוכלת את הקיקיון ובהמשך מזמן ה' רוח חמה. השמש תופחת על ראשו של יונה. יונה מרגיש רע ומתעלף. **יונה מבקש בפעם השנייה למות.**

תגובת ה': "ההיטב חרה לך על הקיקיון" (ד', ט'), האם כואב לך מאוד על אובדן הקיקיון? **תגובת יונה:** "היטב חרה לי עד מוות" (ד', ט').

מוסר ההשכל של משל הקיקיון: "ויאמר ה' אתה חסת על הקיקיון (אתה הצטערת על הקיקיון) אשר לא עמלת בו ולא גדילתו שכן לילה היה ובן לילה אבד (ד', י'), ואני לא אחוס על נינוה העיר הגדולה אשר יש בה הרבה משתים עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו ובהמה רבה" (ד', יא). **זוהי שאלה רטורית:** ה' אומר ליונה – כואב לך על הקיקיון אשר לא עמלת עבורו ולא גדלת אותו, שבילילה אחד היה ובילילה השני נעלם – ואני לא אחוס על העיר הגדולה נינוה, שיש בה יותר מ-120,000 בני אדם ותינוקות (שאינם יודעים להבדיל בין ימינם לשמאלם) ובעלי חיים?

במילים אחרות, אם אתה חסת והצטערת על הקיקיון שלא עבדת עבורו ולא גידלת אותו ואשר היה בן לילה ובן לילה אבד – **קל וחומר** (על אחת כמה וכמה) שאני אחוס על העיר נינוה, שיש בה אלפי בני אדם, תינוקות ובע"ח.

"יונה ביקש למות" (פרק ד' פסוק ב-ג)

1. מהי טענת יונה כלפי ה' ?

2. מתוך הפרק עולות שתי גישות לחנך בני אדם: א. גישתו של ה'. ב. גישתו של יונה. הסבירו כל גישה, ציינו איזה גישה נראית לכם יותר – נמקו.

3. לפניכם ידיעה מהעיתון :

"אתמול נערך משפטו של נער בן 17, שגרם לתאונת שרשרת ברחוב טרומפלדור בת"א, הנהג, שאך זה קיבל רישיון נהיגה, עצר עצירת פתע בכביש עמוס תנועה. עקב כך נגרמה תאונת שרשרת, בה היו מעורבות חמש מכוניות. הצעיר ברח ממקום התאונה ונעצר בביתו, לאחר שזוהה על פי מספר הרישוי של מכוניתו. בפסק הדין קבעה השופטת: עברותיו של הנער הן מן החמורות ביותר על פי החוק, עליי לפסוק לו מאסר בפועל של שישה חודשים ושליטת רישיון. אולם קבלתי חוות דעת חיובית על אופיו של הצעיר מקצינת המבחן וממוריו, שקבעו כי מדובר בבחור אחראי ורציני, שנתפס כנראה לבהלה ולהלם בעקבות התאונה ואיבד את שיקול דעתו. מכיון שזו עברה ראשונה של הנאשם, אשר למזלנו לא גרמה לאסון, ומכיון שברצוני לתת לו הזדמנות נוספת, החלטתי הפעם לנהוג לפני משורת הדין ולא להטיל עליו עונש של מאסר בפועל, אלא רק מאסר על תנאי ושליטת רישיון" לפי השופטת עמדו שתי אפשרויות לפסוק את דין הנער: א. מידת הדין – מה לדעתכם היתה פוסקת השופטת ? מה היו נימוקיה ?

ב. מידת הרחמים – מה לדעתכם היתה פוסקת השופטת ? מה היו נימוקיה ?

4. מדרש רבה – מן התלמוד:

"אמר הקדוש ברוך הוא : אם בורא אני את העולם במידת הרחמים, היו חטאיה סגיאיין (אם אנהג את העולם במידת הרחמים, בני האדם ינצלו את המצב וירבו לחטוא) במידת הדין היאך העולם יכול לעמוד ? (אם אנהיג את העולם במידת הדין – לא כולם יוכלו לעמוד בכך ולמלא תמיד את החוקים) אלא הרי אני בורא אותו במידת הדין ובמידת הרחמים (לכן אנהיג אותו גם במידת הדין וגם במידת הרחמים) וחלואי ויעמודו" (אני מקווה שכל יוכל העולם להתקיים)

א. לפי המדרש, מדוע העולם לא יכול להתקיים רק על פי מידת הדין או מידת הרחמים?

ב. מהי הדרך, לפי המדרש, בה בחר ה' לחנך בני אדם ולהנהיג את העולם ?

ג. במה מטיל בעל המדרש ספק ? הסבירו מדוע.

יונה שוב מבקש למות – פרק ד' פסוק ה'

1. ציינו מה היו שתי הסיבות לרצונו של יונה למות בפרק ד'.

2. מדוע, לדעתכם, הביא ה' את הקיקיון ואת התולעת ?

3. אלוהים מנמק ומסביר ליונה (ד' פסוק יא) את הצורך בשימוש במידת הרחמים, מה הם הנימוקים העולים בפסוק זה ?

4. לפניכם רשימת לקחים, שניתן ללמוד מהתנהגות יונה לאחר התייבשות הקיקיון מתגובת ה' אליה.

א. בחרו לקח אחד (לפחות) מכל קבוצת לקחים וציינו איזה עניין בספר יונה ממחיש לקח זה. נמקו תשובתכם.

ב. בחרו משפט אחד מכל קבוצה ונסו לקשר אותו למקרה מוכר/ אקטואלי/אישי שקרה לכם או ששמעתם עליו – ספרו את המקרה

קבוצה א'	קבוצה ב'
1. "אל תדון את חברך לפני שתגיע למקומו".	1. "כל בני האדם בוראיו של ה'".
2. יש כאלה שדורשים דין אחד לאחרים ודין אחר לעצמם.	2. לכל בני האדם חולשות וכולם זקוקים לרחמים.
3. אנשים נוטים לשכוח את עקרונותיהם, ברגע שהם עצמם נקלעים למצב קשה.	3. בכל קבוצה של בני אדם ישנם כאלה, שאין לדרוש מהם לתת את הדין על מעשיהם, לדוגמא ילדים.

5. ספר יונה מסתיים בתוכחת ה' את יונה, בלי לספק את תשובתו של יונה לה'.

א. מדוע, לדעתכם, בחר המספר לסיים כך את סיפורו ?

ב. מה, לדעתכם, היה יונה עונה לה' אם היה יכול. כתבו חיבור, שיר או מסמך לתשובתו של יונה.

רעיונות מרכזיים לפרק ד'

1. **מידת הדין ומידת הרחמים**: במסורת היהודית נזכרות מידות של ה' (תכונות). שתי התכונות העיקריות של ה' הן מידת הדין ומידת הרחמים. שתי תכונות אלה משלימות אחת את השנייה.
2. **מידת הדין** – הנהגת העולם על-פי הצדק, המשפט והענישה.

הקשר בין ספר יונה ליום הכיפורים

לפניכם מספר פסוקים מספר יונה:

יונה ג' פסוק ח: **וַיֵּשְׁבוּ אִישׁ מִדְּרָכּוֹ הָרָעָה וּמִן-הַחֲמָס אֲשֶׁר בְּכַפִּיָּהֶם.**

יונה ב' פסוק א: **וַיְהִי יוֹנָה בְּמַעֵי הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלֹת**

יונה ג' פסוק ה: **וַיִּקְרָאוּ-צוֹם וַיִּלְבָּשׁוּ שָׂקִים**

יונה ב' פסוק ב: **וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל-יְהוָה אֱלֹהָיו מִמַּעַי הַדָּגָה**

יונה ג' פסוק ח: **וַיִּקְרָאוּ אֶל-אֱלֹהֵים בְּחִזְקָה**

יונה ד' פסוק ב: **וַיִּתְפַּלֵּל אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר אָנָּה יְהוָה**

יונה ד' פסוק ב: **כִּי יִדְעֵתִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי-חַנוּן וְרַחוּם אַרְךָ אַפִּים וְרַב-חֶסֶד וְנֶחֱם**

עַל-הָרָעָה

יונה ד' יא: **וַאֲנִי לֹא אָחוּס עַל-נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה**

מלאו את הטבלה הבאה:

מושג	הפסוקים	מדוע הפסוק מתאים למושג ?
רעיון התשובה		
צום		
תפילה		
מידת הדין ומידת הרחמים		
אחריות אישית		
חשבון נפש		
מצוות שבין אדם לחברו		

עבודה יצירתית – ספר יונה

שם התלמיד/ה: _____ כיתה: _____

חברי הקבוצה: _____

מחנן לבדיקה :

מרכיבי העבודה	ציון מקסימלי	ציון והערכת המורה
הגשה בזמן	5 נק'	
עיצב אסתטי ומסודר	5 נק'	
עבודה בקבוצה	5 נק'	
רפלקציה אישית	15 נק'	
משימת בחירה	70 נק'	

א. יש לבחור את משימה 1 או 2 מבין המשימות הבאות : (70 נקודות)
1. עיצוב דף עיתון שיכלול :

ראיון עיתונאי עם אחת הדמויות מספר יונה (ה', יונה, דג, אנשי נינווה)
שיבוץ הריאיון בדף עיתון מעוצב הכולל כותרות, תמונות וכתבות נלוות.
2. מצגת הכוללת 6 שקפים לפי הסדר הבא :

א. תוכן סיפור יונה

ב. הצגת 2 מסרים לפחות המופיעים בספר יונה , ציטוט מתוך ספר יונה והסבר בלשונך. הוסף הסבר כיצד מסרים אלה מופיעים כיום.

ג. 5 חוקי התנהגות חברתיים חדשים לאנשי נינווה הכוללים :

חוק + הסבר החוק + דרך ענישה לעובר על החוק.
ד. 3 עצות ליונה כיצד עליו לנהוג במצבי לחץ.

ה. קומיקס/ דו שיח דמיוני בין יונה לבין הדמויות בפרק ד' (קיקיון, רוח קדים, תולעת), הכולל מחשבות, רצונות, בקשות.

ב. כל תלמיד ימלא **דף רפלקציה** אישי בטבלה: (15 נקודות)
1. מה למדת מעבודה זו ?

2. מה אהבת במיוחד בתהליך העשייה ? הסבר.

3. מה היה חלקו של כל חבר בקבוצה ?

תאריך הגשה: _____

דף רפלקציה אישי (15 נק')

כיתה: _____

שם התלמיד/ה: _____

	מה למדת מעבודה זו ?
	מה אהבת במיוחד בתהליך העשייה ? הסבר.
	מה היה חלקו של כל חבר בקבוצה ?

ספר שמואל

ספר שמואל על רצף הזמן

עם ישראל הוא עם עתיק. על חלק ממקורותינו כעם מסופר בתנ"ך :

בספר בראשית למדתם על :

- בריאת העולם
- אבות ואמהות האומה.
- התהוות שבטי ישראל (שנים עשר בני יעקב)
- ירידת בני יעקב למצרים
- האבות חיו לפני 3800 שנה בקירוב.

בספרים שמות , במדבר ודברים למדתם על :

- בני ישראל במצרים
- יציאת מצרים.
- מעמד הר סיני וקבלת התורה.
- בני ישראל במדבר
- לקראת הכניסה לארץ ישראל.

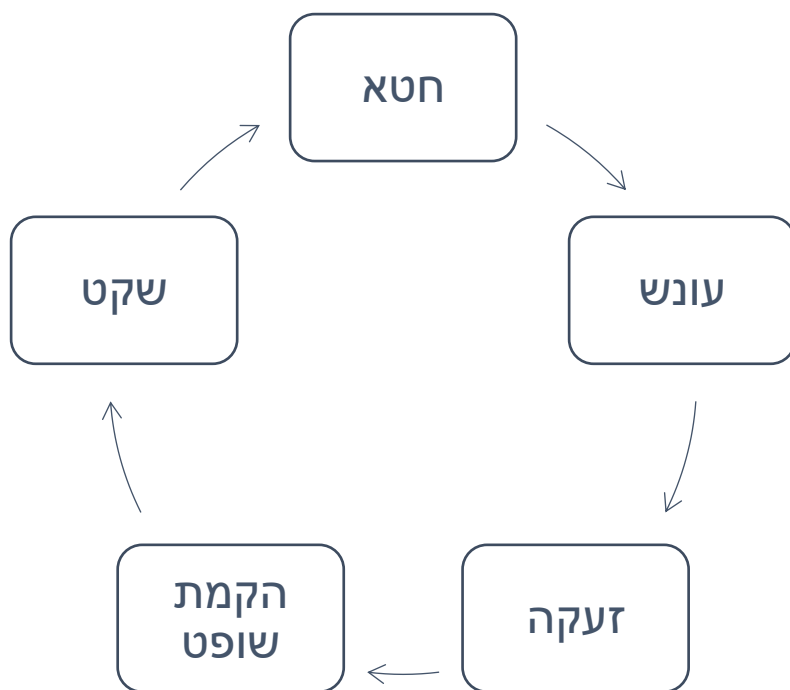
בספר יהושע למדתם על :

- כיבוש הארץ בידי יהושע ובני ישראל
- כיבוש הארץ היה לפני 3200 שנה בקירוב

בספר שופטים למדתם על :

- התנחלות בני ישראל בארץ
- בני ישראל "עושים הרע בעיני ה' "
- בני ישראל משתעבדים לאוייבים שונים
- ה' שולח שופטים שיושעו את בני ישראל.
- בני ישראל חוזרים וחוטאים.

מחזוריות התנהגות בני ישראל בתקופת השופטים

- שלב החטא – בשלב זה בני ישראל חוטאים לה' בדרך כלל בעבודת אלילים
- שלב העונש- בשלב זה ה' מעניש את העם ע"י "מכירתם" לעם זר .
- שלב הזעקה – בשלב זה העם זועק לעזרה וחוזר בתשובה
- שלב הקמת השופט- בשלב זה ה' ממנה שופט אשר יושיע את העם וישחרר אותם מהעונש
- שלב השקט – בשלב זה העם פוסק מחטאיו למשך תקופה מסוימת ..

ספר שמואל א' – התרחש לפני 3000 שנה בקירוב

הקדמה לספר שמואל

ספר שמואל הינו הספר השלישי בספרי נביאים ראשונים. הפרקים הראשונים בספר שמואל ממשיכים את תקופת השופטים.

תפקידו של השופט היה להנהיג את העם. השופט היה איש מתוך העם שרוח ה' פעמה בו והוא יצא להושיע את עם ישראל מהצרות שהיה שרוי בהם. בשונה ממלך שמעביר את השלטון לבנו, השופט הגיע למדרגתו בזכות אישיותו המיוחדת. המינוי אינו יכול להיות ללא עזרתו והסכמתו של ה'.

ספר שמואל א'

שמואל א' פרק א' – נביא נולד

תקציר

בנחלת אפרים חי איש ושמו אֶלְקָנָה. אֶלְקָנָה היה מנהיג ומורה, איש ידוע בַּנְדִּיבוּתוֹ ובטוב ליבו. לֶאֱלֻקָנָה היו שתי נשים. שם האחת פנינה ושם השנייה חנה. לפנינה היו ילדים ולחנה לא היו ילדים.

כל שנה הייתה משפחתו של אֶלְקָנָה עולה לשילה לזָבוּחַ לאלוהים. אחרי הזָבוּחַ חילק אֶלְקָנָה לבני משפחתו מנות "וּלְחִמָּה יִתֵּן מִנֶּה אֶחָת אֶפְיִים כִּי אֶת חֲנָה אָהֵב וַיהוָה סָגַר רַחֲמָהּ" (שמואל א א ה). פנינה שהייתה צרתה של חנה קנאה בחנה והרגיזה אותה בגלל שלא היו לה ילדים וחנה בכתה מאוד ולא אכלה מן הזבח. אֶלְקָנָה ניסה לנחם את אשתו והיה אומר לה "לָמָּה תִּבְכִּי וְלָמָּה לֹא תֹאכְלִי וְלָמָּה יָרַע לְבָבְךָ הֲלֹא אֲנִכִּי טוֹב לָךְ מֵעֲשָׂרָה בָּנִים" (שמואל א א ח). באותם הימים הכהן הגדול היה עלי ועזרו לו בכהונה שני בניו חפני ופנחס.

אחרי שאכלה ושתתה קצת הלכה חנה לבית האלוהים והתפללה ובכתה אליו. ובתפילתה נשבעה שאם אלוהים יזכור אותה ויתן לה ילד הילד יוקדש לאלוהים והיא לא תגזור את שערו. "וַתִּדְוֹר נָדָר וַתֹּאמֶר יְהוָה צְבָאוֹת אִם רָאָה תִרְאָה בְּעֵינִי אֶמְתָּךְ וְזָכַרְתִּנִּי וְלֹא תִשְׁכַּח אֶת אֶמְתָּךְ וְנָתַתָּה לְאֶמְתָּךְ זֶרַע אֲנָשִׁים, וְנָתַתִּיו לַיהוָה כֹּל יְמֵי חַיָּו, וּמוֹרָה לֹא יַעֲלֶה עַל רֹאשׁוֹ." (שמואל א א יא).

חנה התפללה בלב אך לא דברה ורק שפתייה זזו. עלי שראה את חנה מתפללת חשב שהיא שיכורה וכעס עליה. חנה הסבירה לעלי שהיא בוכה ומתפללת לאלוהים בשקט ואז אמר לה עלי "... לְכִי לְשִׁלּוֹם וְאֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִתֵּן אֶת שְׁלֹתְךָ אֲשֶׁר שָׁאַלְתְּ מֵעַמּוֹ" (שמואל א א יז). אחרי השיחה הזאת חנה לא הייתה עצובה יותר. אחרי שחזרו אֶלְקָנָה ומשפחתו לביתם הרתה חנה ולבן שנולד לה קראה שמואל "... כִּי מִיְהוָה שְׁאֲלָתִיו" (שמואל א א כ) כשחזרה משפחתו של אלקנה לשילה הרתה חנה ושמואל נולד. כל זמן ששמואל ינק חנה לא עלתה עם משפחתה לשילה כי אמרה לאלקנה "...עַד יִגְמַל הַנֶּעֱר וְהִבִּיאֹתִיו וְנִרְאָה אֶת פְּנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב שָׁם עַד עוֹלָם" (שמואל א א כב) כלומר כששמואל יפסיק לינוק אביא אותו לשילה ושם הוא יישאר. ואכן כששמואל הפסיק לינוק עלתה אתו חנה לשילה, לבית האלוהים והביאה איתה שלושה פרים, אִיפָה אחת של קמח וכד של יין כמתנה לבית המקדש, היא הביאה את שמואל לעלי ואמרה לו: אני האישה שהתפללה לילד "... אֶל הַנֶּעֱר הַזֶּה הַתְּפִלָּתִי וַיִּתֵּן יְהוָה לִי אֶת שְׁאֲלָתִי אֲשֶׁר שָׁאַלְתִּי מֵעַמּוֹ" (שמואל א א כז), ועכשיו הבאתי אותו, כמו שֶׁהִבְטַחְתִּי, כדי שיגדל אתך וישרת את האלוהים.

פירושי מילים שמואל א א :

מנה אחת אֲפִים = מנה אחת מכובדת (= פָּנִים)
בְּעֹבֹר הָרְעִימָה = כדי שחנה תִּתְרַעַם (=תתפלל)
סגר רִחְמָה = עֲקָרָה
וּמוֹרָה לא יעלה על ראשו = (תַּעֲר) לא יסתַּפֵּר
וְכַעֲסָתָה צָרָתָה = הֶצְרָה שלה (=פנינה) מכעיסה אותה

ענו על השאלות הבאות:

1. בפס' 1-3 א'-ג' מופיע מצג (אקספוזיציה) של הסיפור. הציגו את מרכיביה: היכן מתרחש הסיפור? מהו תיאור הזמן? מיהן הדמויות? מה הבעיה?

2. תפילת חנה לה' כוללת נדר שחנה נודרת (פס' י'-יא').
א. מהם שני חלקי הנדר? צטטו והסבירו.

- ב. מהו פירוש המילה "אמתך"? שיערו מדוע חנה מכנה את עצמה "אמתך" שלוש פעמים בפס' יא'?

3. קראו פס' יז', כ', כז', כח', צטטו והסבירו את מדרש השם שמואל.

שמואל א' פרק ב' – חטאי בני עלי והפיכת שמואל לנביא

תקציר

כאשר עלתה חנה לשילה עם שמואל התפללה לאלוהים תפילת תודה.

אלקנה ומשפחתו חזרו לביתם ושמואל נשאר בשלה לשרת את האלוהים. גם בניו של עלי שרתו את האלוהים "ובני עלי בני בליעל לא ידעו את יהוה". (שמואל א' ב יב) באותם ימים היה מנהג לנעוץ מזלג גדול בזבח של כל מי שבא לזבוח לאלוהים ומה שהמזלג היה תופס היה משמש כמזון לכהן ולבני משפחתו. בני עלי לא קיימו את המנהג הזה הם בחרו לעצמם חלקים מתוך הבשר עוד לפני שהאנשים הספיקו לזבוח אותו וכך חטאו לאלוהים. נוסף לכך הם זלזלו בכבודם של האנשים שבאו לזבוח לאלוהים. "ועלי זקן מאוד ושמע את כל אשר יעשון בניו לכל ישראל..." (שמואל א' ב כב). "ויאמר להם למה תעשון כדברים האלה אשר אנכי שומע את דבריכם רעים מאת כל העם אלה. אל בני כי לא טובה השמועה אשר אנכי שומע מעכירים עם יהוה", (שמואל א ב כג-כד) אם אדם חוטא ועושה מעשים רעים לאדם אחר, יכול שופט לשפוט בניהם, אך אם אדם חוטא לאלוהים רק אלוהים יכול לשפוט את גורלו. אך בניו של עלי לא שמעו בקולו.

פירושי מילים שמואל א ב :

בני בליעל= רשעים (=ללא עול) המזלג= כלי לאחיזת אוכל כור, דוד, קלחת, פרוור= סירים לבישול נאצו האנשים= בזו אפוד בד= בגד מיוחד לעבודה עשוי מפשתן	נשים צובאות= עומדות בפתח אהל מועד מעבירים עם ה' עם ה' (בני ישראל) מדברים עליכם. ופללו אלוקים= ישפוט אותו אלוקים מי יתפלל לו= מי יכנס לסגור עליו
הנגלה נגליתי= הא השאלה (תשובה חיובית ידועה = רטורית) להבריאכם= להשמינכם (בריאות= שמנות) ובזי יקלו= אצלזל בבוזי (יקלו= היפך מכבוד) והבטת צר מעון= תביט ותראה שיהיה אחר שיעבוד במעון/ במקדש	ולא יהיה זקן בביתך= מבני ביתך ימותו צעירים ואיש לא אכרית לך מעם מזבחי= תמשיכו להיות כהנים ולאדיב את נפשך= לצער אותך לאגורת כסף וכפר לחם= עבור סכום קטן (ישפיל את עצמו)

ענו על השאלות הבאות:

1. פס' יב-יז - צטטו שני דברי בקורת של המחבר המקראי על מעשיהם של בני עלי.

2. בפס' יא-כא' המחבר הקראי משלב בין הסיפור על שמואל (פס' יא, יח-כב') לסיפור על בני עלי (פס' יב-יז').

הסבירו מה מטרת המחבר המקראי בשילוב שני הסיפורים לדעתכם ?

שמואל א' פרק ח' – משפט המלך

תקציר

כאשר הזדקן שמואל ולא יכול היה עוד לשפוט את העם לבדו, מינה את בניו לשופטים על ישראל. שם בנו הבכור היה יואל ושם הבן השני אביה. בניו של שמואל לא הלכו בדרכיו, הם לקחו שוחד והטו משפט- תמורת כסף היו פוסקים בדין לטובת העשיר. "ולא הלכו בניו בדרכו ויטו אחרי הבצע ויקחו שוחד ויטו משפט" (שמואל א ח ג).

באו זקני ישראל אל שמואל ואמרו לו אתה זקן ובניך אינם הולכים בעקבותיך, ולכן אין אנו רוצים בהם. אנו מבקשים שתשים עלינו מלך, כמו שיש מלכים לכל העמים שמסביבנו. "...עתה שימה לנו מלך לשפוטנו ככל הגוים" (שמואל א ח ה).

דרישתם של זקני העם לשים עליהם מלך ולהיות ככל הגוים, לא מצאה חן בעיני שמואל.

*מדוע הצורך במלך היה כה חזק:

להבנת המשמעות ההיסטורית של ההתרחשות נתאר בקצרה את המצב שקדם להקמת המלוכה בישראל. המצוקה הביטחונית מבחוץ והשחיתות המוסרית מבית, בצמרת השלטון, שהעיקו על העם בתקופת השופטים, הביאו לשינוי חלקי של פני המנהיגות: במקום שופטים כריזמטיים, אשר פעלו במסגרות שבטיות צרות למדי, הופיעו שני מנהיגים, עלי ושמואל, המתוארים אמנם במקרא כשופטים ואולם פרסומם והילתם באו להם שלא מתוך המסגרות השבטיות.

הראשון היה כהן המקדש המרכזי בשילה; והשני תחילת גידולו וחינוכו באותו מקדש. ברבות הימים הוכר כנביא; ולאחר חורבנו של מקדש שילה סבב ופעל במקדשים האזוריים: בגלגל, במצפה, בבית אל וברמה. מנהיגים אלה היו בעלי הילה דתית, על-שבטית; ועל-כן היו מסוגלים להרחיב באופן יחסי את תחום השפעתם מעבר למסגרות השבטיות, שהצטמצמו בהן קודמיהם השופטים.

בני עלי, כמו גם בני שמואל, מעלו בתפקידם, ופגעו קשות בתדמיתה של המנהיגות החדשה-ישנה. חמורה מזו הייתה המועקה הביטחונית.

התפלל שמואל לאלוהים: מה להשיב לעם הרוצה במלך?

"ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקול העם לכל אשר יאמרו אליך כי לא אותך מאסו כי אותי מאסו ממלוח עליהם" (שמואל א ח ז).

אני העליתי אותם מארץ מצריים והבאתי אותם לארץ בחירה, וכאן עזבו אותי והלכו לעבוד אלוהים אחרים. עכשיו הם עושים לך מה שהם עשו לי. אבל בכל זאת שמע בקולם, רק הזהר אותם מפני הצפוי להם כאשר ימלוח עליהם מלך בשר ודם. "ועתה שמע בקולם אך כי העד תעיד בהם והגדת להם משפט המלך אשר ימלוח עליהם" (שמואל א ח ט).

שמואל אמר לזקני ישראל דעו לכם שאם תמליכו עליכם מלך הוא ייקח מכם את בניכם לעבדים, כדי שיטפלו ברכבו ובפרשיו וירוצו לפני מרכבתו. המלך ימנה מפקדים לצבאותיו-שרי אלפים ושרי חמישים. הוא יצווה על העם לחרוש ולקצור בשבילו ולבנות את כלי הנשק ואת כלי הרכב. את בנותיכם ייקח המלך כדי שיבשלו ויאפו לו. הוא ייקח מכם גם את

שדותיכם ואת כרמיכם ואת זיתכם הטובים ביותר וייתן אותם לעבדיו ולסריסיו. הוא ייקח
מכם את בחוריכם הטובים, את עבדיכם ואת שפחותיכם ואת חמוריכם, ויגייס את כולם
לעבודות הממלכה. הרגע שיהיה לכם מלך, אתם תהיו לו לעבדים, לא תהיו עוד חופשיים.
ואם תזעקו אל ה' שיציל אתכם מעולו של המלך שבחרתם לכם לא יענה ה' לזעקתכם.
"וְזַעֲקֶתֶם בַּיּוֹם הַהוּא מִלִּפְנֵי מֶלֶכְכֶּם אֲשֶׁר בְּחַרְתֶּם לָכֶם וְלֹא יַעֲנֶה יְהוָה אֶתְכֶם בַּיּוֹם הַהוּא"
(שמואל א ח יח).

" וַיִּמָּאֲנוּ הָעָם לְשִׁמּוֹעַ בְּקוֹל שְׁמוּאֵל וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי אִם מֶלֶךְ יְהִי עָלֵינוּ: וְהָיִינוּ גַם אֲנַחְנוּ כָּכָל
הַגּוֹיִים וְשִׁפְטָנוּ מִלִּכְנֹס וַיֵּצֵא לִפְנֵינוּ וְנִלְחַם אֶת מִלְחֲמוֹתֵינוּ" (שמואל א ח יט-כ) העם שמע את
דברי ההזהרה של שמואל ואמר: למרות הכל אנחנו רוצים מלך. אנחנו רוצים להיות כמו כל
העמים, שיהיה גם לנו מלך שישפוט אותנו ויצא לפנינו וילחם את מלחמותינו. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹלִי וְהַמְלַכְתָּ לָהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל אֲנָשִׁי: יִשְׂרָאֵל לָכוּ אִישׁ לְעֵירוֹ.
(שמואל א ח כב) אמר שמואל אל העם: לכו לבתיכם, ואני אדאג להמליך עליכם מלך.

פירושי מילים שמואל א ח :

הַבָּצַע = ממון

הָעֵד תַּעֲדִיד בָּם = תזהיר אותם

לְרַקְחוֹת = להכין בְּשָׂמִים

ענו על השאלות הבאות:

1. המצב בישראל מתואר כ"איש הישר בעיניו יעשה". האם לדעתכם זהו מצב חיובי או שלילי? נמקו.

2. קראו שמואל א', ח', א'-ג'.

א. צטטו את המשפט המוכיח כי שמואל ניסה ליצור שושלת ורצף שלטוני.

ב. האם ניסיון זה הצליח על פי הכתוב? צטטו והסבירו.

3. לפניכם טבלה המשווה בין דברי המחבר המקראי לבין דברי זקני העם:

דברי המחבר המקראי (פס' ג)	דברי זקני העם (פס' ה)
וְלֹא הָלְכוּ בְנֵי בְדֻרְכּוֹ [בְּדֻרְכּוֹ] וַיֵּטוּ אַחֲרֵי הַבָּצֵעַ וַיִּקְחוּ שָׂחָד וַיֵּטוּ מִשְׁפָּט:	וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה אֲתָה זִקְנָת וּבְנֶיךָ לֹא הָלְכוּ בְּדֻרְכְּךָ עֲתָה שִׁימָה לָנוּ מֶלֶךְ לְשִׁפְטֵנוּ כָּל הַגּוֹיִם:

א. מה הדמיון ומה השוני בין הדברים?

ב. ממה נובע הבדל זה לדעתכם? (התייחסו ליחס זקני העם לשמואל).

4. א. ציינו ארבע סיבות לדרישת העם למינוי מלך עפ"י פס' ד'-ה, כ'.

ב. ציינו מה משמיט שמואל בפס' ו' מבקשת הזקנים בפס' ה' ? שער מדוע.

5. יש הטוענים כי בקשת הזקנים רעה בעיני שמואל הן מסיבה דתית והן מסיבה אישית. הסבירו מדוע לפי כל אחת מסיבות אלה.

6. בפס' יא-יז' מציג שמואל בפני העם את משפט המלך.
א. השלימו את הטבלה הבאה :

כיצד ינהג המלך ברכוש? (פס' יד'-יז')	כיצד ינהג המלך בבנות ? (פס' יג')	כיצד ינהג המלך בבנים ? (פס' יא'-יב')

ב. הסבירו כיצד מוצג שלטון המלך לפי תיאור זה ומה לדעתכם השקפת המחבר לגבי מינוי מלך?

2. מהו **שורש מנחה** במשפט המלך והסבירו מה מטרת המחבר בשימוש בשורש זה.

3. הדגינו כיצד באה לביטוי **ההדרגתיות** בנאומו של שמואל והסבירו מה מטרתו בבחירת דרך זו.

"קריית חינוך ע"ש גינסבורג" יבנה

4. בספר דברים י"ז פס' יד'-כ' מובא חוק המלך המציין מה אסור למלך לעשות. לעומת זאת,

משפט המלך מתאר את מה שהמלך יעשה.

מה לדעתכם ניתן להסיק מההבדל הזה לגבי יחס המחוקק להמלכת מלך בספר דברים

לעומת יחסו של שמואל להמלכת מלך ?

שמואל א' פרק ט' – שאול הולך לחפש את אתונות אביו : שאול המלך

תקציר

פס' א' – טז': שאול, המלך הראשון של ישראל, בן למשפחת איכרים, בלט ביופיו ובגובהו. אמרו עליו שהוא "בחור נטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה גבוה מכל העם" (שמואל א ט ב) אביו של שאול, קיש בן אביאל, בן צרור בן בכורת, בן אפיח, משבט בנימין והיה בעל נכסים רבים.

באחד הימים אמר קיש לשאול אבדו לנו האתונות. קח את אחד העבדים וצא לחפש אותן. "ותאבדנה האתונות לקיש אבי שאול ויאמר קיש אל שאול בנו קח נא אתך את אחד מהנערים וקום לך בקש את האתונות" (שמואל א ט ג) הלכו שאול והעבד בכל ארץ בנימין, ולא מצאו את ה אתונות. כשהגיעו לארץ צוף אמר שאול לעבדו בוא נחזור הביתה. אם נתמהמה, יחדל אבי לדאוג לאתונות ויתחיל לדאוג לנו. אמר העבד בעיר הזאת גר שמואל הרואה (הנביא) נלך אליו ואולי הוא יעזור לנו.

"המה באו בארץ צוף ושאול אמר לנער אשר עמו לכה ונשובה פן יחדל אבי מן האתונות ודאג לנו: ויאמר לו הנה נא איש אלוהים בעיר הזאת והאיש נקבד כל אשר ידבר בא יבא עתה נלכה שם אולי יגיד לנו את דרכנו אשר הלכנו עליה. (שמואל א ט ה-ו)

עלו שאול ועבדו במעלה העיר, והנה באו לקראתם נערות שיצאו לשאוב מים מן הבאר. פנו השניים אל הנערות ושאלו: האם נמצא שמואל הרואה בעיר הזו? "המה עולים במעלה העיר והמה מצאו נערות יוצאות לשאוב מים ויאמרו להן הִישׁ בָּזָה הַרְוָאָה" (שמואל א ט יא). השיבו הנערות כן. ועכשיו הוא עומד לעלות על הבמה ולברך על הזבח.

(לפי המנהג העם לא יאכל מהזבח עד אשר יברך אותו שמואל.)

פירושי מילים שמואל א ט :

נגיד = מלך

יעצור בעמי = ימשול בעמי

ולמי כל חמדת ישראל = העושר של ישראל (רמז למלוכה)

השוק והעליה = השוק ועוד חלק עליה.

ענו על השאלות הבאות:

מיהו שאול?

1. שאול היה בנו של _____ בנו של _____ בנו של _____ בנו של _____
של _____ בנו של _____ משבט _____.

2. שאול מתואר כך: (העתיקו את התאור המתאים בלשון התנ"ך)

3. מהי המשימה אותה הטיל קיש על שאול?

4. החיפוש ארך זמן רב, מה מציע שאול לנערו? העתק בלשון התנ"ך.

5. הנער הציע הצעה אחרת, מהי?

6. מה ידוע לנו על שמואל (לפי דברי נערו של שאול)?

7. את מי פגשו שאול ונערו במעלה העיר?

8. מה שאלו שאול ונערו את הנערות?

9. מה ענו הנערות?

10. מהו המנהג המתואר בדבריהן של הנערות?

פס' יד'- כז' : יום אחד קודם אמר אלוהים לשמואל שלמחרת הוא יפגוש איש משבט בנימין את האיש הזה שמואל יכתיר למלך והוא יציל את עם ישראל מיד פלשתים. "ויהוה גלה את אֶזְנֵן שְׁמוּאֵל יוֹם אֶחָד לִפְנֵי בּוֹא שְׁאוּל לֵאמֹר: כַּעַתְּ מָחָר אֲשַׁלַּח אֵלֶיךָ אִישׁ מֵאֶרֶץ בְּנֵימִין וּמִשְׁחָתוֹ לִנְגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעַ אֶת עַמִּי מִיַּד פְּלִשְׁתִּים כִּי רָאִיתִי אֶת עַמִּי כִּי בָאָה צַעֲקוֹתוֹ אֵלַי" (שמואל א ט טו-טז).

כשנכנסו שאול ונערו לעיר יצא שמואל לקראתם וכשראה את שאול אמר לו האלוהים הנה האיש שעליו דברתי. "ושמואל ראה את שאול ויהוה ענהו הנה האיש אשר אמרתי אליך זה יַעֲצֹר בְּעַמִּי" (שמואל א ט יז) ניגש שאול אל שמואל ושאל אותו היכן כאן ביתו של שמואל הרואה?

ענה לו שמואל אני שמואל הרואה. בואו איתי ותאכלו מן הזבח. מחר בבקר אשלח אותך. אל תדאג לאתונות כי הן כבר נמצאו. כל חמדת ישראל תהיה לך ולבית אביך. בדברים אלה רמז שמואל לשאול כי הוא עתיד להיות מלך ישראל. אך שאול התפלא ואמר: "וַיַּעַן שְׁאוּל וַיֹּאמֶר הֲלוֹא בֶן יְמִינִי אֲנֹכִי מִקֶּטְנִי שְׁבָטִי יִשְׂרָאֵל וּמִשְׁפַּחְתִּי הֲצַעִירָה מִכָּל מִשְׁפָּחוֹת שְׁבָטֵי בְנֵימִין וְלָמָּה דִּבַּרְתָּ אֵלַי כֹּדֶבֶר הַזֶּה?" (שמואל א ט כא) הרי השבט שלי הוא בין הקטנים בשבטי ישראל, ומשפחתי היא הצעירה מכל משפחות שבט בנימין. איני מבין למה אתה מבטיח לי ולמשפחתי את כל חמדת הארץ.

שמואל מזמין את שאול ונערו אל החדר בו אוכלים את הזבח מושיב אותם בראש השולחן ומגיש להם לאכול מנה גדולה מן הזבח. למחרת בבקר יצא שמואל ללוות את שאול ואת עבדו אל גבול העיר. שמואל מבקש משאול לשלוח את הנער קדימה כיוון ששמואל רוצה להגיד לשאול את דבר אלוהים.

ענו על השאלות הבאות:

1. שמואל ידע מראש על בוא שאול כי

2. תפקידו של הנגיד (שאול) לפי הכתוב יהיה

3. באיזה מילים רומז שמואל לשאול על תפקידו בעתיד?

4. מה היא תגובתו של שאול לרמיזותיו של שמואל?

5. שמואל מכבד את שאול בשלוש צורות מהן?

- א. _____
- ב. _____
- ג. _____

6. תכונות שאול - רשמו נימוק והסבר לכל תכונה:

- צנוע - _____
- אחראי - _____
- מתייחס בכבוד לזולת - _____
- מכבד את מצוות ה' ושליחיו - _____
- בן מסור - _____

7. טוענים ששאול הלך לחפש את האתונות ומצא את המלוכה. למה הכוונה?

8. מה דעתכם על הקשר בין שאול לעוזרו? כיצד הם מתייחסים זה לזה ומה ניתן ללמוד מכך?

9. הסבירו מהי כוונת פסוק כ'.

10. מהי דעתכם על שאול כפי שמצטיירת דמותו מפרק זה. האם הוא ראוי למלוכה? נמקו.

11. כתבו 2 שאלות העולות מתוך הפרק. אין צורך לענות, כתבו רק את השאלות.

שמואל א' פרק ט"ו

פרק ט"ו - הקרע בין שמואל לשאול

תקציר

פס' א'-ג' : שמואל מודיע לשאול, שאלוהים ציווה עליו ללכת להילחם בעמלק ולהשמיד את כל מה שיש לעמלק (אנשים, בעלי חיים ורכוש). אלוהים אסר על שאול ועל העם לקחת משהו מעמלק או לרחם על מישהו מתושבי עמלק. (הסיבה להשמדת העמלק מפני שכאשר בני ישראל יצאו ממצרים, העמלקים תקפו אותם בדרך בלי שום סיבה).

פס' ד'-י' : שאול שומע בקול אלוהים, הוא מגייס את הצבא וביחד הם הולכים לתקוף את עמלק. בדרך שאול ואנשיו פוגשים בשבטי הקיני (שבטי הקיני היו גרים סמוך לעמלקים וחיו יחד איתם), שאול ביקש מהשבטים הקינים להתנתק מהעמלקים, כדי שהם לא יפגעו בזמן ההתקפה על עמלק. (הסיבה לכך ששאול לא רוצה לפגוע בקיני היא, מפני שהשבטים הקינים היו ביחסי ידידות עם ישראל והם התנהגו יפה עם ישראל, בזמן שישראל יצאו ממצרים). לאחר מכן שאול ואנשיו תקפו את העמלקים, אבל הם לא עשו כמצוות אלוהים, מפני שהם לא השמידו את כל האנשים, הרכוש והבהמות. שאול ואנשיו לא הרגו את אגג מלך עמלק, מפני שהם ריחמו עליו. הם גם לא השמידו את כל הצאן והבקר, כפי שאלוהים ציווה עליהם, אלא את הבהמות הטובות הם לקחו איתם, וכך הם עשו גם עם השלל, שאותו הם בזזו.

פס' י"א-י"ב : אלוהים נגלה אל שמואל ואומר לו, שהוא מתחרט על כך, שהוא המליך את שאול למלך, מפני ששאול לא שמע בקול אלוהים ולא השמיד את כל זכר עמלק כמצוות אלוהים.

שמואל הצטער מאוד על כך ששאול לא שמע בקול אלוהים, וכל הלילה הוא ביקש רחמים מאלוהים על שאול ועל העם. בבוקר השכם שמואל יצא לקראת שאול, וכאשר הם נפגשו התנהלה ביניהם השיחה הבאה:

שאול: "ברוך אתה לאלוהים. עשיתי בדיוק מה שאלוהים ציווה עליי לעשות."

שמואל: "ומהו קול הצאן הזה שאני שומע?"

שאול: "זהו הצאן שהעם הביא מהעמלקים. העם ריחם על הצאן והבקר הזה, כי הם היו טובים מאוד. הם (העם) הביאו אותו, כדי לזבוח לאלוהים, אבל את היתר השמדנו ורק את כלי המלאכה החרמנו."

שמואל: "עכשיו אני אספר לך מה אמר לי אלוהים בלילה. לפני שאלוהים משח אותך למלך אתה היית צנוע ואמרת, שאתה איש קטן משבט קטן (שמואל א' פרק ט' פס' כ"א), אבל עכשיו כשהפכת למלך על כל ישראל אתה עושה מה שאתה רוצה ואתה לא שומע בקול אלוהים. הרי אלוהים אמר לך להשמיד את כל מה שיש לעמלק: אנשים, בהמות ורכוש, כדי להשמיד את כל החטאים שלהם. אבל אתה עשית רע בעיני אלוהים ולא שמעת בקולו."

שאלו: "אבל אני כן שמעתי בקולו ועובדה, שאני לא שחררתי את מלך אגג ולא שלחתי אותו לחופשי, אלא אני הבאתי אותו לכאן בשבי, ואת הבקר התכוונו לזבוח לאלוהים בגלגל ואת ייתר העמלקים השמדנו."

שמואל: "האם אתה חושב שאלוהים רוצה את הזבחים האלה, הרי אלוהים רוצה רק שתקשיבו לו ושתשמעו בקולו וזה יותר טוב בשבילו מהקרבת קורבנות."
שאלו: "חטאתי באמת, אני לא עשיתי את מה שאלוהים ציווה עליי לעשות, מפני שפחדתי מהעם ושמעתי בקולם. עכשיו סלח לי ובוא איתי להשתחוות לאלוהים ולבקש ממנו סליחה."
שמואל: "אני לא מוכן לבוא איתך, כי אלוהים כבר לא מוכן לסלוח לך."

(זכור: שאלו בשיחתו עם שמואל לא התנהג כמנהיג אמיתי ומאמין באלוהים. שאלו שיקר לשמואל בהתחלה, אחר כך הוא ניסה להפיל את כל האשמה על העם ורק לבסוף, כשהוא ראה, שהכול ידוע וגלוי לשמואל הוא הודה באשמה.)
שמואל הסתובב ורצה ללכת ולפתע שאלו תפס בקצה מעילו, כדי למנוע ממנו ללכת וקרע אותו. שמואל רואה בקריעת המעיל סמל, לכך שהממלכה תקרע מיד שאלו והוא אומר לשאלו, שאלוהים החליט לקחת לו את המלוכה ולתת אותה לעבדו. שמואל אומר עוד לשאלו, שאלוהים לא יתחרט על ההחלטה הזו ולא יסלח לשאלו לעולם. לאחר ששאלו שומע את הדברים האלה הוא מבין שאלוהים ושמואל יודעים את כל מה שהוא עשה, ולאחר שהוא מודה באשמה, שמואל הולך איתו לבקש סליחה מאלוהים.

פס' ל"ב-ל"ה: שמואל מבקש את אגג מלך עמלק. אגג, שידוע שהוא עומד למות אומר, שבאמת המוות נורא קשה. שמואל עונה לו: "אל תהיה כל כך תמים, כי גם אתה הרגת אנשים, וכמו שאתה הרגת הרבה אנשים והפכת הרבה אמהות לשכולות (אם שכולה-אימא שבנה מת), כך גם אימא שלך תהפוך היום לאם שכולה!" ושמואל הורג את אגג בגלגל, כדי שכולם יראו שאת מצוות אלוהים יש לבצע. מאותו היום שמואל ושאלו לא נפגשו עד יום מותו של שמואל. שמואל המשיך להתאבל על המעשה של שאלו עד יום מותו.

פירושי מילים שמואל א ט"ו :

וְהִתְרַמְתָּם = להכרית את כולם וַיִּשְׁמַע = אסף את העם וַיִּפְקְדֵם בְּטָלָיִם = מנה אותם באמצעות טללים	הַכְרִים = כָּבְשִׁים שְׂמִינִים נִמְכָּזָה וְנִמְסָה = דברים לא חשובים מַצִּיב לוֹ יָד = מעמיד מקום לפרסום
שְׁמוֹעַ מִזְבֵּחַ טוֹב = לשמוע זה טוב יותר מזבח חֲטָאת קָטָן מְרִי = החטא, החומרה של קטנים כמו מרידה מְרִי = מרידה וְאֵן וְתַרְפִּים הַפָּצַר = החומרה של עבודה זרה (און ותרפים) הַפָּצַר = מי שמפציר ומוסיף על דברי ה'.	נָצַח יִשְׂרָאֵל = כינוי לקב"ה לֹא יִשְׁקַר = לשנות את אשר החליט וְלֹא יִנָּחֵם = לא חוזר בו מַעֲדָנוֹת = מלשון עֲדִינוֹת, לא חושש. וַיִּשְׁסֹף = חותך

ענו על השאלות הבאות:

1. בפס' ב' מוצג הנימוק להשמדת עמלק נובע מחטאם הקדום של התנהגותם כלפי בני ישראל בדרכם ממצרים לארץ כנען.
- א. הציגו מהו הנימוק להכחדת עמלק ולהחרמתו ומתי יש לבצעו עפ"י ספר דברים כ"ה יז'-יט'.

ב. ציינו על מי מוטלת האחריות לבצע את הצו להחרמת עמלק על פי ספר דברים כ"ה יז'-יט' ועל פי ספר שמות יז' פס' ח'-יד'.

הצו שניתן לשאול	ציטוט ביצוע/ אי ביצוע הצו ע"י שאול
"לך והכיתה את עמלק "	
"והחרמתם את כל אשר לו"	
"ולא תחמול עליו"	
"והמתה מאיש עד אישה מעולל עד תינוק"	
"משור ועד שה מגמל ועד חמור"	

2. השלימו בטבלה ציטוטים המעידים על ביצוע או אי ביצוע הצו בפס' ג', ע"י שאול בפס' ז'-ט':

3. הסבירו מדוע לדעתכם, שאול בחר להשאיר דווקא את אגג המלך בחיים, ולא החרים אותו ?

4. הסבירו מדוע לדעתכם שמואל לא מוכן להתראות עוד עם שאול.

שמואל א' פרק ט"ז – המלכת דוד

תקציר

פס' א'-ד' : אלוהים פונה לשמואל עד מתי יתאבל על שאול, שהרי ה' לא רוצה שהוא יהיה מלך על ישראל. ה' מורה לו למלא את הקרן בשמן (קרן של בעל חיים) וללכת אל ישי מבית לחם, כי שם נמצא אחד מבניו שהוא יהיה המלך הבא. שמואל מתלבט איך ילך לשם, הרי אם שאול ישמע, שהוא הולך להמליך מלך במקומו הוא יהרוג אותו. שמואל גם אהב מאוד את שאול ולא רצה להמליך מלך אחר במקומו. אלוהים הנחה אותו לקחת עגלת בקר ולומר למי שישאל, שבא לזבוח לאלוהים וכך אף אחד לא ידע מה בא לעשות באמת. לאחר-מכן יקרא לישי, שיבוא איתו כדי שימשח למלך את מי, שה' רוצה.

פס' ד'- י"ג : שמואל עושה את מה שאלוהים אומר לו לעשות. הוא הולך לבית לחם וכאשר הוא מגיע, זקני בית לחם ממהרים לקראתו ולשאול בשלומם, הם גם שואלים את שמואל מהי סיבת ביקורו ושמואל עונה להם שהוא בא לזבוח לאלוהים והוא מבקש מהם, שהם יטהרו ויתקדשו, כדי שיוכלו לבוא איתו לזבוח לאלוהים. שמואל מטהר גם את ישי ואת בניו וקורא להם לבוא לזבח. תוך כדי הטקס של הזבח והסעודה, בניו של ישי עוברים על פני שמואל, כדי שהוא יוכל לבחון אותם. כאשר ניגש אליאב בנו הבכור של ישי לשמואל (ישי היו 8 בנים), שמואל חשב בליבו, כי אלוהים רוצה להמליך את אליאב למלך, בגלל שהוא גדול בגיל, גבוה ויפה תואר. אז אומר אלוהים לשמואל: "אל תסתכל על המראה החיצוני של האיש (אלא תסתכל בקנקן אלא במה שיש בתוכו)", כי האדם רואה רק את המראה החיצוני אבל אלוהים יכול לראות גם מה יש בתוך האדם, את מחשבותיו ומעשיו". ישי ממשיך לקרוא לבניו וכאשר כולם עוברים על פני שמואל, שמואל מבין, שאף אחד מהבנים האלה לא מתאים למלוכה. שמואל שואל את ישי, האם יש לו עוד בנים וישי עונה לו שיש לו עוד בן אחד קטן, רועה צאן. שמואל מבקש ללכת לקרוא לאותו בן ואומר, שאף אחד לא ישב לאכול מהזבח עד שאותו בן יגיע. כאשר מגיע הבן הקטן, שמואל רואה שהילד אדמוני בעל מראה יפה מאוד ועיניים יפות. באותו רגע אומר אלוהים לשמואל, כי זהו המלך ושמואל לוקח את הקרן עם השמן ומושח את דוד למלך מול עיני אביו ואחיו. מאז רוח אלוהים נחה על דוד ואלוהים היה עם דוד בכל אשר עשה ושמואל חזר לביתו הרמתה.

מפס' י"ד- כ"ג: בינתיים רוח אלוהים עזבה את שאול והוא הרגיש רע מאוד והיה בדיכאון. כשעבדיו ראו אותו כך, הם באו אליו ואמרו לו: "אולי נביא לך מישהו שיודע לנגן בכינור ומתי, שאתה תרגיש לא טוב האיש הזה ינגן לך?" שאול הסכים ועבדיו אמרו לו, שיש נער בן ישי, שהוא יודע לנגן והוא גיבור חיל, איש מלחמה, נבון, יפה תואר ואלוהים איתו. שאול שומע את הדברים האלה ומבקש לקרוא לדוד. (זכור: דוד היה רועה צאן, לכן בדרכו היה מנגן בחליל ונלחם בחיות טרף.) ישי שולח את בנו דוד אל המלך עם מתנות, וברגע שדוד נכנס לבית שאול, שאול אוהב אותו מאוד והופך אותו לנושא כליו, ובכל פעם ששאול הרגיש לא טוב דוד היה מנגן בכינורו ושאל הרגיש יותר טוב.

פירושי מילים שמואל א ט"ז :

התקדשו= הכינו עצמכם, הזמינו, אך נגד ה' משיחו= ראוי הוא להיות משיח	אדמוני= מראה אדום ובעתתו= מקרידה אותו, גורמת לו פחד
--	--

1. ציינו שורש מנחה בפס' ו' ז' _____

מהי, לדעתכם, מטרת הכותב בחזרה על שורש זה ?

2. קראו פרק ט"ו, פס' כח' ופרק ט"ז פס' כא'-כג' והסבירו מהי האירוניה בכניסת דוד לחצר המלך שאול.

שמואל א' פרק י"ז - מלחמת דוד בגולית

בפרק זה ישראל יוצאת לקרב מול פלשתים, מפני שהפלשתים רוצים להרחיב את שטחם ולכבוש את הרי יהודה. הפלשתים חנו ברכס הר אחד והישראלים חנו על רכס ההר שממול, באמצע הפריד ביניהם הגיא.

לפתע יצא מישהו מהצד הפלשתי ושמו גולית. הוא נראה גבוה ומפחיד, על ראשו יש כובע עשוי מנחושת והוא לבוש כולו שריון קשקשים, בין כתפיו יש לו כידון מנחושת וחנית בעלת חץ חד מאוד. גולית עמד על הגיא וקרא לישראל בקול גדול: "בואו ואני אראה לכם! בשביל מה תצאו להילחם בנו הפלשתים? עדיף שתשלחו לי מישהו מכם להילחם נגדי, אם הוא יצליח להרוג אותי אנחנו נהיה לכם עבדים, ואם אני אצליח להרוג אותו אתם תהיו לנו עבדים. בואו תראו איך אני אוכיח לכם שאני אנצח ושאתם תפסידו במערכה. בואו ותראו איך אני אבייש אתכם ואת האלוהים שלכם!" ברגע ששמעו שאול ואנשיו את האיש הם פחדו נורא ואף אחד לא רצה להילחם נגדו.

השלימו את המשפטים הבאים:

ההצעה לקרב הביניים

1. גלית הציע לעם ישראל _____
2. הצד המפסיד, לפי הצעתו _____
- הוא חזר והציע את הצעתו במשך _____ יום (פסוק ט"ו).
3. בפס' ה-ז המחבר המקראי מתאר בפירוט את מראהו ואת ציודו של גליית. מהי, לדעתכם, מטרתו של המחבר המקראי בתיאור זה?

3. קראו פס' נב'-נז'.

א. הסבירו במלים שלכם את דברי הבוז והלעג שמפנה גולית הפלישתי כלפי דוד.

ב. כתבו במלים שלכם את תשובתו של דוד לדברי גולית כלפיו.

פסוקים י"ב- מ': שלושת אחיו הגדולים של דוד יצאו למלחמה ודוד נשאר בבית לרעות את צאן אביו הזקן. לאחר ארבעים יום שהיו הבנים במערכה, אביו של דוד דאג נורא לבניו ולכן הוא ביקש מדוד, שייקח אוכל לאחים שלו ולמפקד שלהם (באותה תקופה הצבא לא היה מספיק מאורגן עם הרבה אוכל לכן משפחות הלוחמים היו דואגים לשלוח אוכל לבנים). ישי אביו של דוד רצה גם, שדוד יביא לו הוכחה שהבנים שלו עדיין בחיים.

דוד עשה מה שאביו ביקש ממנו והלך למקום, שבו חנה הצבא. בזמן שהוא מחפש את אחיו הוא שומע את גולית הפלשתי צועק לעבר ישראל והוא רואה כיצד כל צבא ישראל פוחד מגולית, ברגע שהם שומעים את קולו (זכור: גולית צועק כך כבר ארבעים יום בבוקר ובערב ואף אחד מבין הלוחמים לא מוכן לצאת לקרב נגדו), אחר כך דוד שומע את אחד הלוחמים צועק: "ראיתם איך האיש הזה (גולית) מנסה לעשות בושות לישראל ולאלוהיו. המלך שאול אמר, כי מי שיצא להילחם באיש הזה הוא (שאול) יעשיר אותו, כל משפחתו של האיש תהיה פתורה ממיסים וגם את הבת של המלך הוא ייתן לו לאישה". אז אומר דוד לאנשים: "מי האיש הזה בכלל שרוצה לבייש את ישראל ואת אלוהים, מה אתם פוחדים ממנו?"

אליאב אחיו הבכור של דוד שומע את דוד, שמדבר עם הלוחמים ומלגלג עליהם בגלל, שהם פוחדים מגולית והוא כועס על דוד נורא וצועק עליו: "מה אתה עושה פה בכלל, למה עזבת את הצאן של אבא? אני יודע... אתה באת לפה בגלל שאתה אוהב לראות מלחמות." ודוד עונה לאליאב: "מה אני עשיתי? אני לא עשיתי כלום. מה שקורה כאן עם גולית זה לא דבר, שאפשר לעבור עליו בשתיקה." תוך שדוד ממשיך לדבר עם הלוחמים הם הולכים לשאול ומספרים לו מה קורה עם דוד. שאול מבקש שיביאו את דוד אליו, כאשר הוא פוגש בנער דוד, דוד אומר לו: "אל תדאג, אני אלך להילחם עם הפלשתי הזה". שאול לא מסכים עם דוד הקטן ואומר לו, כי הוא עדיין נער והוא לא יכול להילחם עם גולית, מפני שגולית הוא איש צבא וכבר השתתף בהמון קרבות. כדי לשכנע את שאול דוד מספר לו על שני מקרים שקרו לו בזמן, שהוא היה רועה צאן מקרה ראשון, כיצד הוא נלחם והרג את האריה, שרצה לטרוף שה מהעדר. מקרה שני, כיצד הוא נלחם והרג את הדוב, שרצה לטרוף שה מהעדר. דוד אומר לשאול: "כמו שאלוהים הציל אותי מהאריה ומהדוב כך אלוהים יציל אותי מהפלשתי, מפני שהפלשתי פוגע בכבוד אלוהים."

לבסוף שאול מסכים, שדוד יצא לקרב נגד הפלשתי וכדי להגן על דוד שאול מוריד מעליו את כובע הנחושת שלו, את השריון ואת המדים שלו ומלביש בהם את דוד, ואחר הוא נותן לו גם את החרב שלו. דוד ניסה ללכת עם כל המדים, אך הוא התקשה בכך, לכן הוא הוריד מעליו

את המדים ואמר לשאול, שהוא לא רגיל ללכת עם הבגדים האלה. הוא לקח איתו מקל וחמש
אבנים מהנחל ושם אותם בילקוטו (זכור: דוד היה רועה צאן ועל כן המקל והאבנים היו כליו).

1. לפי המספר בפרק, כששמע שאול את דברי גלית הוא

2. שאול הבטיח פרסים למי שיצא להילחם בגלית:

א.

ב.

ג. _____ (פס' כ"ה)

3. האם שאול מסכים מיד כי דוד ילחם בגלית ומה הוא ניסה לעשות כדי להגן על דוד?

4. כיצד יצא דוד להילחם בגלית?

פס' מ"א- נ"ד : פגישת דוד וגולית

כאשר גולית רואה את דוד, נער קטן עם מקל בידו, בא לקראתו בלי שריון ובלי כלום, הוא
(גולית) מתחיל ללגלג עליו. הוא צוחק ואומר לו: "מה אתה חושב שאני כלב, שאתה בא אליי
עם מקל ואבנים?" וגולית ממשיך לקלל את אלוהיו של דוד ואומר לו: "בוא ואני אתן בשרך
לעוף השמים ולבהמת השדה" (גולית בטוח בניצחונו והוא צוחק על דוד הקטן). דוד עונה
לגולית על צחוקו ואומר: "אתה בא אליי עם חרב, חנית וכידון ואני בא אליך בשם האלוהים,
שאתה חושב לבייש, אני אראה לך, שהיום אני אהרוג אותך ואוריד את ראשך מעליך ואני
אשים אותו במחנה הפלשתים, שיהיה מאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ, כדי שכולם ידעו
שיש אלוהים לישראל והוא הכי חזק ואי אפשר לנצח אותו, לא בחרב ולא בחנית!"
ברגע שגולית מתקרב לדוד, דוד מכניס את ידו לילקוטו ומוציא משם אבן וזורק אותה על
מצחו של גולית. גולית נופל במקום ומת. הפלשתים בורחים, כאשר הם רואים את גולית
הגיבור שלהם מת. דוד מתקרב אליו, לוקח את חרבו של גולית ועורף את ראשו, לאחר מכן
צבא ישראל ויהודה רודפים אחרי הפלשתים והורגים אותם. בסוף הקרב כולם חוזרים
לירושלים ודוד לוקח את ראש גולית הפלשתי ואת כליו של גולית לירושלים.

פס' נ"ה- נ"ח:

שאול רואה את דוד שהרג את גולית והוא שואל את אבנר בן נר שר הצבא שלו, מיהו הנער
הזה? ואבנר נשבע לו שהוא לא מכיר אותו, לאחר מכן אבנר מביא את דוד לשאול ודוד אומר
לו שהוא בן ישי שגר בבית לחם.

פירושי מילים שמואל א י"ז :

איש הבינים = הבא מביניהם, כעין נציג מפחת נחושת = כסוי לרגלים (דומה לכיסוי במצח) נושא הצינה = איש שמחזיק לפניו תריס, מגן חרפתי = גידפתי, קיללתי איפת הקליא = קמח קליות בנפח של איפה חריצי החלב = גבינות חלב	ערבתם = משכונות יעשה חפשי בישראל = יהיה פטור ממסים ומחובות למלך ויאל ללכת = הסכים לנסות ללכת והחזק דוד מן הפלשתי = התגבר עליו מתערה = מנדנה, מהפלי שהייתה בו
--	--

1. כתבו לפחות 3 דרכים בזכותם הצליח דוד לנצח את גלית :

- א. _____
- ב. _____
- ג. _____

2. לאחר שדוד הרג את גלית הפלשתים
בני ישראל _____

תקציר

בפרק זה שאול מכניס את דוד לביתו. בין יהונתן בנו של שאול ובין דוד מתפתחת מערכת יחסים קרובה מאוד, הם (יהונתן ודוד) הופכים להיות חברים בנפש ולא את אהבה וחברות טובה הם כורתים ברית ביניהם. יהונתן פושט את בגדי המלכות שלו ומעביר אותם לדוד כאות הערכה וכבוד. דוד מאז חי בבית שאול כבן בית ולא חוזר לבית ישי אביו. שאול ממנה את דוד למפקד הצבא וכל מה שדוד עושה הוא עושה בחוכמה וכולם אוהבים אותו, כי אלוהים איתו.

מפס' י' - כ"ט: כאשר חוזרים שאול ודוד וכל אנשי המלחמה לירושלים, יצאו לקראתם כל הנשים מכל הערים והתחילו לשיר ולרקוד לכבוד הלוחמים החוזרים ולכבוד הניצחון הגדול. השיר ששרו הנשים הכעיס נורא את שאול מכיוון שהנשים הללו את דוד יותר מאשר את שאול (ושאול הכה באלפיו ודוד ברבבותיו). שאול פוחד נורא מאהבת העם את דוד והוא פוחד שדוד ייקח ממנו את המלוכה, לכן מאותו היום שאול שנא את דוד נורא, עד כדי כך שהוא ניסה להרוג אותו שלוש פעמים והוריד אותו בדרגה (שר על גדוד של אלף איש). פעמיים שאול ניסה להרוג את דוד בחנית בזמן שדוד ניגן לו בכינור, אך הוא לא הצליח, כי בפעמיים האלה דוד זז וניצל. שאול הבין שאלוהים עזב אותו והוא נמצא עם דוד, לכן הוא אמר: "אם כך לא אני אהרוג אותו (את דוד), אלא אני אשלח אותו לקרב עם פלשתים והם כבר יהרגו אותו" לכן שאול שאל את דוד: "הינה בתי מרב, אני רוצה שתתחתן איתה" ודוד ענה לשאול מי אני, שאוכל להתחתן עם בת המלך, הרי אני איש פשוט ועני ואין לי כסף לשלם עבורה" (בעבר היו נוהגים לשלם כסף לאבא עבור הבת. ישנן תרבויות שנוהגות כך גם היום). שאול שיקר לדוד בזמן שהוא הציע לו את מרב בתו לאישה, מפני שמרב הייתה מיועדת כבר לחתן אחר, לכן כאשר שאול ראה, שמיכל בתו השנייה אוהבת את דוד ודוד אוהב אותה, הוא החליט שמיכל תהיה לו הפיתיון. שאול שלח אנשים לדוד, שיגידו לו שהמלך אוהב אותו מאוד וגם עבדי המלך אוהבים אותו, לכן המלך רוצה שדוד יתחתן עם בתו מיכל והוא לא רוצה כסף בתמורה לבתו, אלא רק מאה עורלות פלשתים. דוד הסכים ויצא לקרב והוא הביא לשאול מאתיים עורלות פלשתים. כששאול ראה שדוד חזר הוא הסכים שדוד יתחתן עם בתו מיכל, והוא ידע שאלוהים נמצא עם דוד. שאול המשיך לשנוא את דוד, אך העם המשיך לאהוב ולהעריך את דוד מאוד.

פירושי מילים שמואל א י"ח :

יִשְׁכִּיל = עושה בְּשָׂכָל, מצליח	בשתיים תתחתן בי היום = בְּשָׁנָה, בְּשָׁנֵי תַנָּאִים
בְּשָׁלִישִׁים = כלי נגינה	הִנְקָלָה = דבר קל
עוֹיֵן = עין רעה, מצפה לְהָרַע לו	בְּמַהֲרָה = תשלום של החתן לאבי הכלה
לְמוֹקֵשׁ = לְתַקְלָה	

"קריית חינוך ע"ש גינסבורג" יבנה

1. בפס' 4 מתאר המחבר המקראי במפורט כיצד מסר יהונתן את בגדיו לדוד.

א. קראו שמואל א' י"ז, פס' מ"ח-מ"ט. כתבו מה השינוי שחל בעמדתו של דוד כלפי מדים ונשק?

ב. מהי, לדעתכם, המשמעות הסמלית של העברת מדי יהונתן וכלי נשקו לדוד?

מות שאול וקנית דוד

שמואל ב' פרק א' פס' א - טז

הנער המבשר על תוצאות המלחמה בגלבע

מותו של שאול ע"פ המחבר המקראי (שמואל א, ל"א, פס' א - ו)	מותו של שאול ע"פ דיווחו של הנער העמלקי לדוד (שמואל ב', א' פס' ב - י)
ופלשתים, נלחמים בישראל; וינסו אנשי ישראל, מפני פלשתים, ויפלו חללים, בהר הגלבע. ב. וידבקו פלשתים, את-שאול ואת-בניו; ויכו פלשתים, את-יהונתן ואת-אבינדב ואת-מלכישוע--בני שאול. ג. ותכבד המלחמה אל-שאול, וימצאהו המורים אנשים בקשת; ויחל מאד, מהמורים. ד. ויאמר שאול לנשא כליו שלף חרב ודקרני בה, פן-יבואו הערלים האלה ודקרני והתעללו-בי, ולא אבה נשא כליו, כי גרא מאד; ויטח שאול את-החרב, ויפל עליה. ה. ויגרא נשא-כליו, כי מת שאול; ויפל גם-הוא על-חרבו, וימת עמו. ו. וימת שאול ושלשת בניו ונשא כליו גם כל-אנשיו, ביום ההוא--יחדו.	ויהי ביום השלישי, והנה איש בא מן-המחנה מעם שאול, ובגדיו קרעים, ואדמה על-ראשו; ויהי בבואו אל-דוד, ויפל ארצה וישתחו. ג. ויאמר לו דוד, אי מזה תבוא; ויאמר אליו, ממחנה ישראל נמלטתי. ד. ויאמר אליו דוד מה-היה הדבר, הגד-נא לי; ויאמר אשר-נס העם מן-המלחמה, וגם-הרבה נפל מן-העם וימתו, וגם שאול ויהונתן בנו, מתו. ה. ויאמר דוד, אל-הנער המגיד לו: איך ידעת, כי-מת שאול ויהונתן בנו. ו. ויאמר הנער המגיד לו, נקרא נקריתי בהר הגלבע, והנה שאול, נשען על-חניתו; והנה הרכב ובעלי הפרשים, הדבקהו. ז. ויפן אחריו, ויגאני; ויקרא אלי, ואמר הנני. ח. ויאמר לי, מי-אתה; ויאמר (ואמר) אליו, עמלקי אנכי. ט. ויאמר אלי, עמד-נא עלי ומתתני--כי אחזני, השבץ: כי-כל-עוד נפשי, בי. י. ואעמד עליו, ואמתתהו--כי ידעתי, כי לא יחיה אחרי נפלו; ואקח הנזר אשר על-ראשו, ואצעדה אשר על-זרעו, ואביאם אל-אדני, הנה.

ערכו השוואה בתיאור מותו של שאול ע"פ המחבר המקראי וע"פ הדיווח של הנער העמלקי.

שמואל ב' פרק א' פס' יז - כז

קינת דוד

1. הגדירו : מהי קינה?

2. מה ההבדל בין קינת יחיד לקינה לאומית? נמקו.

3. אמצעים ספרותיים- הגדירו כל אמצעי, והביאו דוגמה מתוך הקינה.

• דימוי

• פזמון חוזר

• שאלה רטורית

• תקבולת נרדפת.

4. קינת דוד היא אחת היצירות המפורסמות במקרא, נהוג להקריא אותה גם לזכר החיילים אשר נפלו במהלך שירותם הצבאי. מדוע לדעתכם קינת דוד הפכה לקינה לאומית המקובלת גם בימינו?

שמואל ב' פרק ה'

פס' א - ה המלכת דוד על כל ישראל

1. קראו פסוקים 1-2, מהם הנימוקים שמעלים שבטי ישראל בפני דוד לבקשתם כי ימלוך על ישראל ? ציינו שלושה נימוקים.

2. קראו פס' 3 – ציינו מי הם השותפים בברית, והסבירו את החשיבות של כל אחד מהצדדים הללו בברית.

פס' ו – י כיבוש ירושלים מידי היבוסים

3. כיבוש ירושלים בימי דוד מוזכר במקרא פעמיים בפרק זה ובספר דברי הימים א/

שמואל ב', ה' פס' ו – ט	דברי הימים א' י"א פס' ד – ז
וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ וַאֲנָשָׁיו יְרוּשָׁלַם, אֶל-הַיְבֹסִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ; וַיֹּאמֶר לְדָוִד לֵאמֹר, לֹא-תָבוֹא הֵנָּה, כִּי אִם-הִסִּירְךָ הָעָוִרִים וְהַפְסָחִים לֵאמֹר, לֹא-יָבוֹא דָוִד הֵנָּה.	וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְכָל-יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם, הִיא יְבוֹס; וְשָׁם, הַיְבֹסִי, יוֹשֵׁבִי, הָאָרֶץ
וַיִּלְכְּדוּ דָוִד, אֶת מִצְדַּת צִיּוֹן--הִיא, עִיר דָּוִד	וַיִּלְכְּדוּ דָּוִד אֶת-מִצְדַּת צִיּוֹן, הִיא עִיר דָּוִד.
וַיֹּאמֶר דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא, כָּל-מִכָּה יְבֹסִי וַיִּגַע בַּצִּנּוֹר, וְאֶת-הַפְסָחִים וְאֶת-הָעוֹרִים, שָׁנְאוּ (שְׁנוֹאִי) נָפֶשׁ דָּוִד; עַל-כֵּן, יֹאמְרוּ, עוֹר וּפְסָח, לֹא יָבוֹא אֶל-הַבַּיִת	וַיֹּאמֶר דָּוִד--כָּל-מִכָּה יְבוֹסִי בְּרֹאשׁוֹנָה, וְהָיָה לְרֹאשׁ וּלְשָׂר; וַיַּעַל בְּרֹאשׁוֹנָה יוֹאָב בֶּן-צְרוּיָה, וַיְהִי לְרֹאשׁ.

- א. ציינו פרט אחד על כיבוש ירושלים שמופיע בפרק שלנו אך אינו מופיע בספר דברי הימים.

- ב. ציינו פרט אחד על כיבוש ירושלים שמופיע בספר דברי הימים אך אינו מופיע בפרק שלנו.

- ג. מהו ההסבר האפשרי להבדלים אלו ?

פס' יג - טז הרחבת משפחת המלוכה

4. קרא פסוק יג " וַיִּסְחַח דָּוִד עוֹד פְּלִגְשִׁים וְנָשִׁים, מִירוּשָׁלַם, אַחֲרָי, בְּאוֹ מִחֶבְרוֹן; וַיִּוָּלְדוּ עוֹד לְדָוִד, בָּנִים וּבָנוֹת." מדוע לדעתכם בחר המחבר המקראי להדגיש שירושלים היא עיר מולדתם של בניו של דוד?

שמואל ב' פרק ו' – דוד מעלה את ארון ה' לירושלים

דוד החליט להעביר את ארון ה' מקריית יערים לירושלים, בתהלוכה המונית המלווה בנגינה ובריקודים. אולם בדרך הושבתה השמחה, כיוון שה' הרג את עוזא, אחד מנהגי העגלה אשר בה הובא ארון ה'. בעקבות כך החליט דוד לא להביא את הארון לירושלים והביא אותו אל בית עובד האדומי. לאחר שלושה חודשים, בראות דוד כי ה' ברך את בית עובד האדומי, דוד מחליט להעלות את ארון ה' לירושלים בטקס חגיגי. מיכל, אשת דוד, מלגלת לדוד על התנהגותו ועל מעשיו בשעת הטקס, ומתפתח ביניהם ריב שבו הם מטיחים זה בזה האשמות קשות.

משימה שמואל ב' פרק ו': השלימו את תרשימים הזרימה הבא:

היכן היה ארון ה' ? כיצד הגיע לשם ?

מקרהו של עוזא ומסקנת דוד:

מקרהו של עובד אדום הגוי ומסקנת דוד:

סממני כבוד וזהירות שנהגו דוד ואנשיו בארון:

- _____
- _____
- _____

דוד ומיכל:

דוד מול הארון: _____

מיכל בחלון: _____

מיכל מול דוד: _____

דוד מול מיכל: _____

סוף עצוב לסיפור אהבה: _____

שמואל ב' פרק ז' – נתן הנביא

דוד פונה לנתן הנביא בבקשה לבנות בית לה'

קשת דוד (א-ג)

לאחר שדוד בנה את ביתו והעלה את ארון ה', הוא מרגיש לא בנוח שביתו הוא בית ארזים בנוי ואילו ארון ה' נמצא באוהל פשוט. לכן הוא פונה אל נתן הנביא ועוד לפני שדוד מספיק לשאול משהו, נתן כבר אומר לו בצורה ברורה: "וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל הַמֶּלֶךְ כָּל אֲשֶׁר בְּלִבְּךָ לַעֲשֹׂה כִּי ה' עִמָּךְ" (ג).

דחיית הבקשה על ידי ה' (ד-יז)

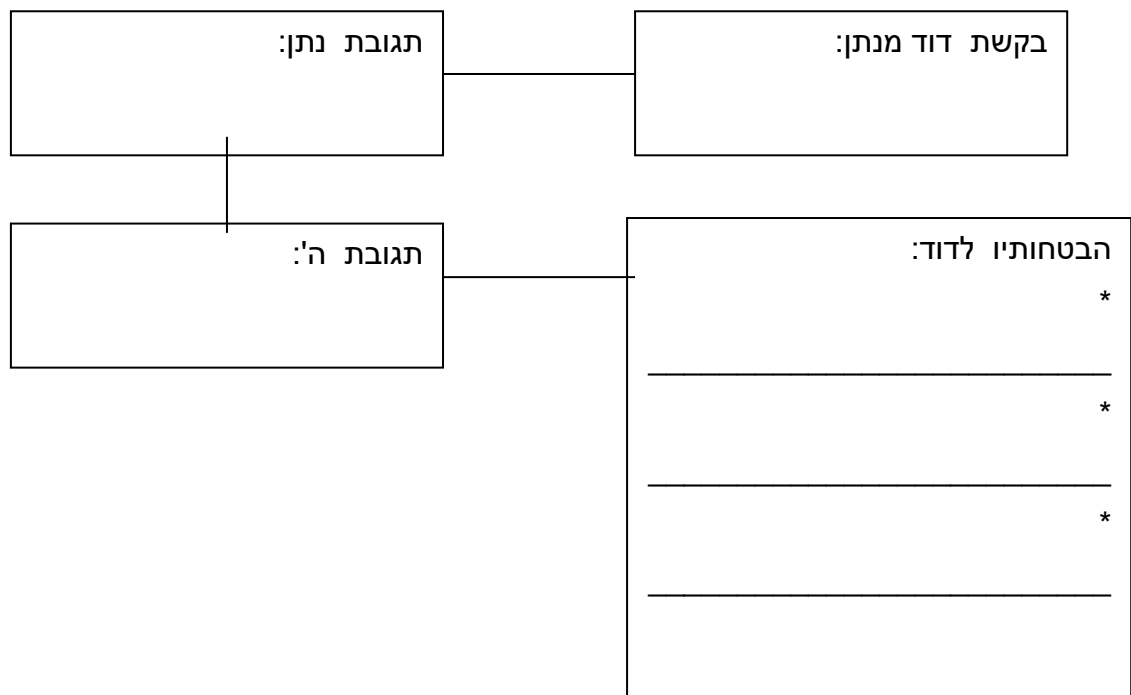
באותו הלילה ה' נגלה בחלום אל נתן ומבהיר לו שבקשתו של דוד נדחית. ה' מסביר לנתן בנאום ארוך שארון ה' אינו צריך כרגע בית ארזים מפואר, ועד היום הוא שכן במשכן ארעי. בכל מקרה מבטיח הקב"ה שבנו של דוד יבנה את בית ה': "וְהָקִימְתִּי אֶת זֶרְעֶךָ אַחֲרָיִךְ אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶיךָ וְהָכִינְתִּי אֶת מַמְלַכְתּוֹ. הוּא יִבְנֶה בֵּית לַשֵּׁמִי וְכִנֵּנְתִּי אֶת כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ עַד עוֹלָם" (יב-יג). בפרקנו לא מופיע הסבר מדוע דוד לא יכול לבנות את בית המקדש.

תפילת דוד לה' (יח-כט)

לאחר שנתן מוסר לדוד את דברי ה', דוד פוצח בתפילה נרגשת לקב"ה. בניגוד למצופה, דוד אינו מנסה להתווכח או להבין מהי הסיבה שה' לא מעוניין שהוא יבנה לו בית כעת. דוד פשוט מודה לה' על מה שיש כרגע, ומכריז: "אֵתָהּ הוּא הָאֵל־לְהִים וְדַבָּרֶיךָ יְהִיוּ אֱמֶת" (כח).

משימה שמואל ב' פרק ז':

השלימו את תרשימים הזרימה הבא:

ספר מלכים

מלכים א'

מלכים א' פרק י' (פסוקים א - יג) : שלמה ומלכת שבא

ביקורה של מלכת שבא

מהלך זה יתמקד בשליחות הדיפלומטית של מלכת שבא לירושלים, לשלמה. בפתיחה למהלך נבין את חשיבותה של דיפלומטיה ונדגיש את תפקידן של מתנות בתחום זה. לב המהלך יעסוק באינטרסים הכלכליים של מלכת שבא, המאבק שלה בחירים והדרך שבה זכתה לשלמה ייתן לה "אֶת כָּל חֶפְצָה" (פסוק יג). נסיים בחשיבה על דרכים דיפלומטיות שונות להשיג מטרות לאומיות בימינו. **דיפלומטיה** היא אמנות ניהול משא ומתן בין נציגיהן המוסמכים של קבוצות או אומות שונות, בעיקר בענייני מסחר וביטחון לאומי. ראשית הדיפלומטיה: יש המתארכים את לידת הדיפלומטיה לערש הציוויליזציה האנושית. מנגנון דיפלומטי שהושתת על שליחים, החלפת מתנות וכללי הטקס בין ישויות מדיניות היה קיים ככל הנראה עוד במזרח הקדום, החל באלף השלישי לפנה"ס, בין מעצמות האזור (בבל, אשור ומצרים) ובין לבין ישויות קטנות יותר. עדות נוספת לעובדה כי הדיפלומטיה היא עתיקת ימים מצויה בספר התנ"ך: דוד המלך, שהשתמש בעיקר בכוח הזרוע כדי להרחיב את ממלכתו, לא בחל בשימוש בדיפלומטיה כדי לתמרן את השחקנים המרכזיים במערכת הבינלאומית באותה תקופה (ובראשם ארם, עמון, מואב, אדום, פלשת וצידון). (מתוך ערך ויקיפדיה)

דיפלומטיה בתקופת שלמה:

שליטים הביאו מתנות לשלמה, סחורה משובחת, ובתמורה קיבלו משלמה שלמה רשות לעבור באוניות שלהם במעבר ים סוף כדי שיוכלו להעביר סחורה לארצות אחרות. גם כיום משתמשים בדיפלומטיה בין היתר למטרות של מסחר. **בפרק זה פסוקים א – יג** אנו רואים שמלכת שבא שהגיעה לבקר את שלמה, ובעצם מתגלות בפרק זה שלוש סיבות להגעתה של מלכת שבא בביקור זה:
א. לבדוק את חוכמתו של שלמה באמצעות חידות.
ב. לשכנע את שלמה להפסיק את המסחר שלו עם מלך חירם שבמעבר ים סוף.
ג. נישואים דיפלומטיים – באה להתחתן עם שלמה בשביל קשרי מסחר.

מסופר גם בפסוק ד – ה שבמהלך ביקורה של מלכת שבא היא התרשמה ממספר דברים:

1. מחוכמתו הרבה של שלמה, מבית המקדש ומהארמון המפואר שבנה: "**וַתֵּרָא מַלְכַּת שְׁבָא** **אֶת כָּל חֲכַמַּת שְׁלֹמֹה וְהַבֵּית אֲשֶׁר בָּנָה**".
2. מהמאכלים שהוגשו: "**וּמֵאֲכָל שְׁלֹחָנוֹ**".
3. מהסדר שבו עמדו משרתיו לשרתו, כל משרת לפי מקומו ותפקידו ומלבוש המשרתים: "**וּמוֹשָׁב עֲבָדָיו וּמַעַמְד מְשֻׁרָתוֹ וּמִלְבָּשֵׁיהֶם וּמִשְׁקֵיוֹ**".
4. מדרך המבוא שהכין מביתו לבית המקדש, שהיה עולה בו לבית ה': "**וְעֹלָתוֹ אֲשֶׁר יַעֲלֶה בֵּית ה'**".

מלכת שבא מתפעלת מאוד משלמה, ומרוב התפעלות ותדהמה לא היה במלכת שבא אוויר לנשימה: " וְלֹא הָיָה בָּהּ עוֹד רוּחַ ", והיא מברכת את שלמה על כך שהוא מלך, ושבזכות חוכמתו הרבה הוא ידע לשפוט את העם בצדק.

מלכת שבא גם נותנת לשלמה מתנות:

א. 120 כיכר זהב

ב. הרבה מאוד בשמים

ג. אבן יקרה

בהמשך בפסוקים יא-יב בסיפור על שלמה ומלכת שבא, מוזכר גם **המלך חירם**, שקיים קשרי מסחר עם שלמה המלך כשעבר עם אוניותיו במעבר ים סוף שבשליטתו של שלמה. השאלה שנשאלת היא מדוע מזכירים את מלך חירם דווקא עכשיו בתוך הסיפור על מלכת שבא? והתשובה לכך היא שבעצם רוצים להראות שהייתה תחרות בין מלך חירם לבין מלכת שבא על קשרי מסחר עם המלך שלמה.

מלך חירם היה מבקש משלמה רשות **לעבור במעבר ים סוף ששלמה שלט עליו** כדי להעביר סחורה באונייה שלו לארצות אחרות. **חירם נותן לשלמה בתמורה: 120 כיכר זהב, הרבה מאוד עצי אלמוגים(עצים חזקים לבנייה), ואבן יקרה.**

מסופר גם שהיה הבדל בין המתנות של מלכת שבא למלך חירם:

מלכת שבא – הביאה הרבה בשמים ואילו מלך חירם – הביא הרבה עצי אלמוגים. מתנות אלו מתוארות בהגזמה על ידי הסופר המקראי: לא היו הרבה בשמים כמו הבשמים שהביאה מלכת שבא / לא היו הרבה עצי אלמוגים בירושלים כמו עצי האלמוגים שהביא מלך חירם.

זה גם כדי להראות את התחרות שבין מלכת שבא לבין המלך חירם, ששניהם רצו בקרבתו של שלמה בגלל אינטרסים כלכליים.

לקראת סוף הסיפור בפסוק יג מסופר "וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה נָתַן לְמַלְכַּת שְׁבָא אֶת כָּל חֲפָצָה אֲשֶׁר שָׁאָלָה". כלומר **מלכת שבא קיבלה את כל הדברים שלא יכלה להשיג בארצה**, את כל המטרות שלמענן הגיעה לביקור אצל שלמה:

א. גילתה שלמה באמת חכם כמו שהשמועה עליו אומרת.

ב. שכנעה את שלמה להפסיק את המסחר שלו עם מלך חירם שבמעבר ים סוף.

ג. נישואים דיפלומטיים – התחתנה עם שלמה בשביל קשרי מסחר.

פירושי מילים מליכים א פרק י :

ומלכת שבא= מלכה שמולכת על מדינה ששמה שבא	זהב מופז= מלשון פז מבריק
מִסְעֵד לְבֵית ה' = מדרגות ומעקה	בית יַעֲרֵר הַלְבָּנוֹן = כך נקרא שמו
צָנָה = מִגֵּן גדול	זהב סגור = טיב מעולה
שְׁלֹשֶׁת מִנִּים = (מנה = מֵאָה)	אֲנִי תַרְשִׁישׁ = צי אוניות שמפליג לתרשיש
זהב שחוט = זהב מְרוּדָד	מִקְנָה = היו קונים ממדינת קִנָּה

ענו על השאלות הבאות:

1. אילו מתנות יביאו שליטים לשלמה ואילו מתנות שלמה יכול להעניק בחזרה?

2. אילו מתנות מתאימות להעביר היום בין מדינות, לדעתכם?

3. קראו את פסוקים א-ח ומנו שלוש סיבות להגעתה של מלכת שבא לבקר את שלמה.

4. קראו את פסוק ט. מה מברכת מלכת שבא את שלמה?

5. בפסוק יג כתוב "והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה". מה שאלה (ביקשה) מלכת שבא?

6. עיינו בפסוק י. מה נתנה מלכת שבא לשלמה?

7. א. עיינו בפסוקים יא-יב. איזו דמות מוזכרת בפסוקים ומה אנו יודעים עליה כבר?

ב. מדוע מזכירים אותה דווקא עכשיו, באמצע הסיפור על מלכת שבא ?

ג. עיינו בפרק ט פסוקים כו-כח וכתבו: מה מבקש חירם ומה הוא נותן בתמורה?

8. מי נתן מה?

קראו את הטבלה הבאה וענו על השאלות הבאות:

מלכת שבא	חירם מלך צור
מָאָה וְעֶשְׂרִים כֶּפֶר זָהָב (פרק י' פסוק י')	מָאָה וְעֶשְׂרִים כֶּפֶר זָהָב (פרק ט' פסוק יד)
וּבִשְׂמִים הִרְבֵּה מְאֹד... לֹא בָא כְּבֹשֶׁם הֵהוּא עוֹד לָרֹב (פרק י' פסוק י')	עֲצֵי אֲלֻמִּים... לֹא בָא כֵן עֲצֵי אֲלֻמִּים וְלֹא נִרְאָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה (פרק י' פסוקים יא-יב)
אֲבֹן יָקָרָה (פרק י' פסוק י')	אֲבֹן יָקָרָה (פרק י' פסוק יא)

א. האם יש הבדל בין המתנות?

ב. מה אפשר לומר על האופן ששניהם מנוסחים?

מה הסופר רוצה למסור לנו? נראה שיש כאן דוגמה של מלך מהמערב ומלכה מהמזרח הבאים לראות את חוכמת שלמה. אולי כדי ללמד אותנו שהשכנים בצפון (צור) והשכנים מדרום (מצרים ושבא) מתחרים ביניהם על הקרבה לשלמה המלך משום שכל המלכויות מסביב העריכו את מלכותו של שלמה.

9. א. האם לדעתכם היו למלכת שבא ולמלך חירם אינטרסים נוספים?

ב. הציעו לפחות שתי דרכים בהן דיפלומטים בימינו משיגים מטרות לאומיות.

מלכים א' פרק יא : חטאי המלך שלמה ועונשיו

שלמה עבר על כמה איסורים שה' קבע, ושלמה הפר אותם .

שני האיסורים שעליהם עבר שלמה בפסוקים א - י הם:

- ❑ לא להתחתן עם נשים נוכריות : " ... לא תבאו בָּהֶם וְהֵם לֹא יָבֹאוּ בָּכֶם " (פסוק ב)
- ❑ לא לעבוד אלהים אחרים – שלמה בנה במות לאלוהי נשותיו הנוכריות, כי היטו את לבבו לכך: "...לְבַלְתִּי לָקֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים " (פסוק י)

התנהגות שלמה מנוגדת לחוק המלך שבספר דברים פרק י"ז טו – יט בשני דברים:

- ❑ שלמה התחתן עם נשים רבות בניגוד לחוק המלך: "לא ירבה לו נשים"
- ❑ שלמה עבד אלהים אחרים בניגוד לחוק המלך: "לא יסור לבבו", "ילמד ליראה את ה' "

רד"ק (פרשן לפרק יא פסוק א): " ולא שעבד [שלמה] עבודת גילולים [= אלילים], אלא שהניח נשיו לעבוד... אף שהניח אותן לבנות במות בירושלים לעובדי גילולים... ולא מיחה בהן [=לא נזף בהן]. "

לדברי רד"ק, שלמה חטא בכך שהתיר לנשותיו הנוכריות לבנות במות בירושלים, אך שלמה בעצמו לא עבד אלהים אחרים.

פירוש רד"ק אינו תואם את הכתוב בפסוק ה , מפני שבפסוק ה' כתוב ששלמה עבד אלהים אחרים " וַיֵּלֶךְ שְׁלֹמֹה אַחֲרֵי עֲשֻׁתָּתָר, אֱלֹהֵי צִדְדִּים ... ". זכרו! שלמה התחתן עם נשים נוכריות כדי לחזק את קשרי המסחר שלו עם מלכים ששלמה שלט בהם, כדי שהם לא ימרדו בו ולא יילחמו בו.

ה' לא העניש את שלמה לאחר שביצע את החטאים החמורים האלו " למען דוד עבדי " (פסוק יג). כלומר: ה' הבטיח לדוד, אביו של שלמה, שהשושלת שלו תמשיך, ולכן העונש של שלמה לא יהיה בימיו, אלא בימי בנו: " מִיַּד בֶּנְךָ אֶקְרָעָהּ " (פסוק יב) – גמול לדורות, ואף יש כאן גם גמול קיבוצי, שכן לא רק צאצאי שלמה ייענשו, אלא גם כל העם יסבול מהעונש.

עונשיו של שלמה:

❑ פילוג הממלכה – " קרע אֶקְרַע אֶת-הַמַּמְלָכָה מֵעַלְיָךְ " (פסוק יא) בימי בנו רחבעם.

❑ מבחינה מדינית – קמו (מרדו) על שלמה שטנים = אויבים, שהיו משועבדים לו :

" וַיָּקָם ה' שָׁטָן לְשֹׁלֹמֹה, אֶת הַדָּד הָאֲדָמִי " (פסוק יד),

" וַיָּקָם אֱלֹהִים לֹו שָׁטָן, אֶת רִזְזוֹן בֶּן-אֲלִידָע " (פסוק כג),

" וַיִּרְבְּעַם בֶּן-נִבְט אֶפְרָתִי ... וַיָּרֶם יָד, בַּמֶּלֶךְ " (פסוק כו).

❑ מבחינה חברתית – פנימית – ירבעם בן נבט משבט אפרים עבד שלמה, אחראי על

מס עובד, מנצל את התמרמרות העם, שמרגישים מופלים לרעה בגלל נטל המיסים עליהם ועבודות הכפייה " סבל בית יוסף ", ומחליט למרוד בשלמה המלך ולהנהיג את העם (פסוקים כט – לב).

הנביא אחיה השילוני וירבעם בן נבט (פסוקים כט – מט):

המעשה הסמלי שעושה אחיה השילוני: קורע את השמלה של ירבעם ל 12 קרעים.
משמעות המעשה הסמלי: קריעת הממלכה מבית דוד ופילוג הממלכה בימי בנו של שלמה, רחבעם.

שלמה רוצה להרוג את ירבעם בן נבט שמורד בו, וירבעם בורח למצרים: "וַיִּבְקֹשׁ שְׁלֹמֹה לְהַמִּית אֶת יִרְבֵּעַם, וַיִּקֶּם יִרְבֵּעַם, וַיִּבְרַח מִצְרַיִם אֶל שִׁשְׁק מֶלֶךְ מִצְרַיִם, וַיְהִי בְּמִצְרַיִם, עַד מוֹת שְׁלֹמֹה (פסוק מ)".

ואז שלמה מת, ורחבעם בנו מולך תחתיו על יהודה: "וַיִּשְׁכַּב שְׁלֹמֹה, עִם אֲבֹתָיו, וַיִּקְבְּרוּ, בְּעִיר דָּוִד אָבִיו, וַיִּמְלֹךְ רַחְבֵּעַם בְּנוֹ, תַּחְתָּיו" (פסוק מג).

אמצעים ספרותיים במלכים א פרק יא

השלימו את המשפטים הבאים על פי מחסן התשובות שנמצא בהמשך:

אמצעים ספרותיים שבהם משתמש המחבר להדגיש דבריו בעניין חטאי שלמה ועונשיו:

1. פירוט – הסופר מפרט את מוצאן של הנשים "מואביות, עמניות, אדמיות, צדנית חתית ואת שמות אלוהיהן עשתרת אלהי צדנים...מלכם שקץ עמנים...כמוש שקץ מואב...מלך שקץ בני עמון. כך נוצרת תחושה של הרבה וכל זה כדי

2. הגזמה – הסופר מגזים בעניין הנשים על ידי שימוש במספרים טיפולוגיים (סמליים) – לא באמת היו לו 1000 נשים. (זה באומדן – בערך היו לו 1000 נשים - "ויהי לו נשים שרות שבע מאות ופלגשים שלוש מאות), המסמלים שלמות, כדי

3. השוואה ניגודית לדוד – השוואה ניגודית של שלמה לדוד אביו. דוד עבד את ה', ואילו שלמה מרבה לחטוא לפחות לעת זקנתו, "ולא היה לבבו שלם עם ה' אלהיו כלבב דוד אביו. ולא מלא אחרי ה' כדוד אביו". ההשוואה הניגודית לדוד נרמזת גם מהקבלת ימי זקנתו של שלמה לימי זקנתו של דוד (ראו מלכים א א) בשני המקרים מדובר במלכים שבזקנתם הם מתוארים כחלשים, אך בעוד שחולשת דוד היא _____ אצל שלמה זו _____

4. השוואה ניגודית לראשית מלכות שלמה – כששלמה היה צעיר – פעמיים ניתנת הערכה לשלמה על מעשיו הדתיים. בראשית מלכותו (ג, פס' א – ג) נאמר: "ויהי שלמה את ה' ללכת בחקות דוד אביו" ובפרקנו נאמר "והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות...נשיו הטו את לבבו אחרי אלוהים אחרים. ויעש שלמה הרע בעיני ה' ולא מלא אחרי ה' כדוד אביו". השורש המנוגד א-ה-ב ממחיש את הפער בין ראשית מלכות שלמה, כששלמה היה צעיר - _____ כעת, כששלמה זקן – _____ שימו לב! השורש א-ה-ב כאן היא מילה מנחה.

5. חזרות המחבר חוזר על דבריו פעמיים ובכך יוצר העצמה של החטאים.

מחסן תשובות: ליצור רושם של ריבוי, ולהראות ששלמה חטא בחטא חמור כיוון שהיו לו נשים רבות / להעצים את החטא של שלמה, להראות שהחטא שלו גדול וחמור, כיוון שהתחתן עם הרבה נשים גויות / חולשת הגוף / חולשת האמונה / הוא אוהב את נשיו הנוכריות ואת הפולחן הזר שהביאו עמן / הוא אהב את ה' ותורתו / פעמיים נזכרות נשותיו הנוכריות של שלמה

מלכים א' פרק י"א – פסוקים יד – לט: השטנים (האויבים) שקמו לשלמה

הדד האדומי, רזון בן אלידע וירבעם בן נבט

פסוקים יד - כב : הדד האדומי

הדד הוא "מזרע המלך... באדום" כלומר _____
ברחת הדד למצרים בימי דוד וקבלת חסות מדינית שם מלמדות על ניסיונו של מלך מצרים
_____ ע"י תמיכה במורדים בה.

פסוק כג – כה : שטן נוסף רזון בן אלידע

גם רזון היה היה שטן לישראל כל ימי שלמה _____

להחליש את ישראל / איש ממשפחת המלוכה האדומית / כעונש מה' בגלל חטאי שלמה

מלכים א' פרק י"א – פסוקים כו – לט ירבעם בן נבט (אויב מבית)

מלכים א' פרק י"א – פסוקים כו - כח אקספוזיציה = היצג

"וירבעם בן נבט אפרתי מן הצרדה ושם אמו צרועה אשה אלמנה עבד לשלמה, וירם יד
במלך. וזה הדבר אשר הרים יד במלך: שלמה בנה את המלוא, סגר את פרץ עיר דוד אביו.
והאיש ירבעם גבור חיל, וירא שלמה את הנער כי עשה מלאכה הוא, ויפקד אתו לכל סבל בית
יוסף".

פרטים אלה הם אקספוזיציה: פרטים הנמסרים בדרך כלל בתחילת הסיפור (ולא דווקא
בתחילת הפרק!!!) והכרחיים להבנת המשך העלילה. בהמשך העלילה יסופר על ירבעם
שמנהיג את עשרת שבטי הצפון למרוד בבית דוד, והופך למלך של עשרת שבטי הצפון.
מטרתם של פסוקים אלה היא להסביר מיהו ירבעם, כיצד צבר את כוחו והפך למנהיג, וכיצד
אחר כך הפך אפילו למלך על עשרת השבטים.

הפרטים הנמסרים על ירבעם בן נבט:

1. אפרתי = _____ היה אחד השבטים הגדולים שבשבטי הצפון, והיו לו
יחסי יריבות עם שבט יהודה, שאליו השתייך שלמה. ירבעם גדל בשבט שהייתה לו יריבות
שורשית עם בית דוד ועם שבט יהודה בכלל.

2. בן אשה אלמנה = ירבעם בא ממעמד חברתי נמוך ומנוצל. כבן לאחת
_____, בן של אישה אלמנה שבדרך כלל מפתחות מרירות כלפי השלטון,
במקרה של שלמה התעצמה המרירות. ירבעם ראה את העושר המופגן של שלמה, שהצטבר
מן המסים הגבוהים שנגבו מהעם.

3. גיבור חיל = ביטוי זה אפשר לפרש _____ על _____.

פי שני הפרושים, הצליח ירבעם להגיע להישגים נכבדים עוד בהיותו אדם צעיר. זה מראה על כושר מנהיגות ושאפתנות, תכונות שמבהירות את יכולתו להנהיג מרד.

4. אחראי ל "כל סבל בית יוסף" = שלמה מינה את ירבעם לאחראי לכל עבודת הבנייה _____ . בתקופה זו בנה שלמה את המלוא (מילו) אבנים ועפר בין שתי חומות) "וסגר את פרץ עיר דוד אביו" כלומר בנה חומה סביב פרצה שהייתה בחומת העיר. בעבודה זו הועסקו בני השבטים השונים. כאשר עבדו שבטי בית יוסף, מונה ירבעם לאחראי להם. ברור כיצד הפך בעיני שבטי הצפון למנהיג, וכיצד צבר כוח למרוד בבית דוד.

הביטוי סבל בית יוסף מסביר מדוע חשבו השבטים למרוד. הם עבדו בשביל שלמה בבנייה, ולא קבלו שכר תמורת עבודתם. באופן טבעי הם _____.

מחסן תשובות: השכבות החלשות בעם / שבט אפרים / חשו מנוצלים ע"י השלטון / של שבטי הצפון (בית יוסף) / "גיבור צבאי" או "בעל אדמות ורכוש"

מלכים א' פרק י"א – פסוקים כו – כח בנויים במבנה של "כלל ופרט":

פס' כ"ו אומר דברים כללית - "וירם יד במלך" - ירבעם בן נבט _____ בפס' כז נאמר: "זזה הדבר, אשר הרים יד במלך" - צריך להופיע כאן סיפור המרד של ירבעם בשלמה. אבל _____ . בפס' מ' (לאחר דברי אחיה) כתוב: "ויבקש שלמה להמית את ירבעם" - _____.

מסקנה: חסר כאן סיפור המרד עצמו שכנראה נשמט בהעתקה או נשמט בכוונה _____.

מחסן תשובות: כדי להמעיט את ביזיון של שלמה / סיפור המרד לא מופיע / תוצאות המרד / מורד במלך שלמה

מלכים א' פרק י"א – פסוקים כט - לט פגישת אחיה וירבעם

ה' שולח את אחיה, נביא משילה, שפוגש את ירבעם ונוקט מעשה סמלי: הוא קורע את השמלה (שלו? של ירבעם? שתי האפשרויות קיימות) ל-12 קרעים, נותן עשרה לירבעם ומשאיר קרע אחד אצלו. פשר המעשה הסמלי ברור: ה' קורע את הממלכה, לוקח מבית דוד עשרה שבטים ונותן אותם ל _____ , אשר ימלוך עליהם וזו תהיה ממלכת ישראל, ואילו שבט אחד יישאר לבית דוד, שבט יהודה, וזו תהיה ממלכת יהודה, שעליה ימלוך _____ . הקושי: איך אפשר שסכום הקרעים הוא 11, הרי מספר שבטי ישראל _____ ? הפתרון: _____ היה שבט קטן שלאחר פילוג הממלכה נבלע ברובו בתוך יהודה - כלומר: כשנאמר, שקרע אחד יהיה לבית דוד, בנימין כלול בתוך יהודה. גם בדברי אחיה השילוני בולטת התפיסה של גמול לדורות ושל גמול קיבוצי:

גמול לדורות:

1. שלמה חטא, אבל _____: "ולקחתי המלוכה מיד בנו" - פסוק לה.
2. שבט אחד יישאר לבנו של שלמה בזכות דוד, הסבא: "ולבנו אתן שבט אחד למען היות ניר _____" - פסוק לו.

גמול קיבוצי:

שלמה חטא בעבודה זרה והכתוב בפסוק לג מדבר בלשון רבים כאילו _____ אשם בעבודה זרה וייענש בידי ה': "הנני קרע את הממלכה מיד שלמה... יען אשר עזבוני וישתחוו לעשתרת אלהי צדנין... ולא הלכו בדרכי לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפטי כדוד אביו".

המילים המנחות בקטע זה:

1. השורשים ל-ק-ח נ-ת-נ שורשים אלה חוזרים ומדגישים את _____ רוב הממלכה מבית דוד, _____ לירבעם. ראו פסוקים לא, לד, לה, לו, לז, לח, כך גם השורש ק-ר-ע פסוקים יא, יב, יג, ל, לא.
2. הביטוי "ירושלים העיר אשר בחרתי" מדגיש את יחסו המיוחד של ה' ל _____ עם חסדו של ה' לבית דוד, מדגישים שני ביטויים אלה את העיקרון של קדושת ירושלים ובית דוד.

מחסן תשובות: 12 / העם כולו / הממלכה תתפלג בימי בנו / רחבעם בן שלמה / לקיחת / ירבעם בן נבט / לדוד עבדי / ונתינתה / בנימין / ירושלים

מלכים א' פרק י"א – פסוקים לו – לט : לירבעם מובטח שלבית דוד יישאר שבט _____ . לירבעם בן נבט יינתנו _____ שבטים .

מלכים א' פרק י"א – פסוקים מ - מא

שלמה רוצה להרוג את _____ – ירבעם בורח למצרים כדי לקבל _____ . לפנינו **סגירת מעגל** ביחס למלכים א ג פס' א ולמלכים א יא פסוק א - שם מצרים סימלה את גדולת שלמה (מלך מצרים הסכים לנישואיו עם בתו) – **כאן** _____ כי ירבעם המורד בורח למצרים ומקבל שם חסות מדינית.

פסוק מא – שלמה מת ורחבעם בנו מולך תחתיו.

מחסן תשובות: 10 / 1 / חסות מדינית / ירבעם בן נבט / מצרים מסמלת את נפילת שלמה

נבואה

קראו את הקטע הבא :

נביא הוא אדם המקבל מסר מאלוהים שאותו עליו להעביר אל העם. ה' לא דיבר עם כל אדם. ה' דיבר אל הנביא והעביר אליו מסר לעם, והנביא דיבר והעביר את המסר של ה' לעם. נביאים ידועים הם משה, שמואל, יונה ועוד. ה' בוחר את האדם שיהיה נביא. הרמב"ם אומר שה' בוחר את הנביא לפי התכונות הבאות: על האדם להיות חכם, בעל דעה צלולה וברורה, בעל אופי - להיות בשליטה מלאה ובעל מזג רגוע, לדחות חומרות ואת מותרות החיים, ולהקדיש את עצמו לחלוטין לעבודת ה'.

ישנם כמה סוגי נביאים. נביא אמת, ונביא שקר.

נביא אמת זה אדם שיש לו את התכונות שאמרנו קודם, ושלפיהם ה' בוחר אותו להיות לנביא. נביא שקר זה אדם שאין לו את התכונות שאמרנו קודם, ושלפיהם ה' בוחר אותו להיות לנביא. אם הנביא מודיע שהוא קיבל נבואה, והנבואה שלו ומה שהוא אמר לא מתגשם.

חזו"ת הנבואה: משהו כמו מתח גבוה עובר בין ה' לנביא, יש השפעה על חושיו של הנביא, לפעמים הנביא מתעלף או יש לו התקפי רעד בלתי נשלטים, לפעמים הנביא ראה את חזיון הנבואה בחלום, והיה מבין אותה רק אחרי שהתעורר מהחלום. רק על משה נאמר כי הוא דיבר עם ה' "כאשר ידבר איש אל רעהו" (שמות לג, יא): חזיון הנבואה היה אצלו דבר שגרתי שלא גרם לו לתופעות הנ"ל.

ישנם כללים עיקריים הקשורים לנבואה: על העם לציית להנחיות הנביא, אסור לעם להטיל ספק בהבטחותיו של ה' או באזהרותיו הנמסרות באמצעות הנביא, ולא לבדוק אותן כדי לראות אם הן נכונות. על הנביא למלא באופן אישי את הנחיותיו של ה' (כלומר, פעל בעצמך כמו שאתה מטיף לאחרים לפעול), אסור לנביא להתעלם מנבואה שמקבלים (כפי שניסה יונה לעשות), אסור לנביא לנבא בשמם של אלים אחרים (אפילו אם התוכן הוא אמת). תקופת הנבואה באה לסיומה הרשמי לפני כ-2300 שנה.

ענו על השאלות על פי הקטע שקראתם :

1. מהו נביא?

2. מי בוחר את הנביא?

3. לפי הרמב"ם, על פי אלו תכונות ה' בוחר את הנביא?

4. ציינו אלו שני סוגי נביאים יש.

5. הסבירו מהו נביא אמת ומהו נביא שקר

6. תארו את חוויית הנבואה (מה הנביא עובר כשהוא מקבל נבואה?)

7. אצל איזה נביא הייתה חוויית הנבואה יוצאת דופן? תארו כיצד?

8. מהם הכללים העיקריים הקשורים לנבואה? (כללים החלים על העם, וכלליים שחלים על הנביא)

9. האם גם כיום יש נביאים? ואם לא, אז מתי הסתיימה תקופת הנבואה?

מושגים מקראיים

- מטאפורה - צירוף של שתי מילים מתוך תחומי חיים שונים, ללא מילות דימוי או כ' הדימוי. למשל : לב הים.
- מדרש שם – במקרא ניתנו מדרשי שם רבים כהסבר לשמות של דמויות מהתנ"ך או לשמות של מקומות . לרוב יש קשר בין צליל השם לבין השם עצמו. שמו של משה מוסבר "וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר כִּי מִן הַמַּיִם מְשִׁיתֶהוּ".
- מספר טיפולוגי – מספר במקרא שהוא סמל לשלמות או לקדושה ויש לו משמעות מיוחדת, למשל 7, 3, 40.
- הדרגתיות – מבנה שמובא שלב אחר שלב באופן הדרגתי. לעיתים מהקל אל הכבד ולעיתים מהכבד אל הקל.
- אקספוזיציה - זהו אמצעי ספרותי מקובל לפתיחת סיפור, בתחילת הסיפור מופיעים פרטים בסיסיים, העוזרים לקורא להבין את הסיפור כמו הדמויות, המקום, הזמן והבעייתיות.
- מילה מנחה - מילה או שורש מילה החוזרים מספר פעמים בטקסט ורומזים על משמעות או רעיון מרכזי בסיפור.
- קינה - שיר אבל והספד הנאמר על אדם או קבוצה בעקבות מוות או חורבן.
- שאלה רטורית -שאלה מדומה, שתשובתה ברורה מאליה. מטרתה להדגיש רעיון, בעיה או דילמה, או לעשות רושם על השומע. שאלות רטוריות מרבות להופיע בשירה ובנאומי הנביאים.
- תקבולת - אמצעי ספרותי שמופיע לרוב בשירה המקראית. שני חלקי משפט שיש ביניהם קשר של תוכן וצורה. יש שלושה סוגים של תקבולות: תקבולת נרדפת,, ניגודית ומשלימה.